V A T R A
=====================

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Apr.-Iunie 1977 XXVII,2 78 FREIBURG-Germania
N° 142 Erbprinzenstr.17 A

CENTENARUL INDEPENDENŢEI ROMÂNIEI

Detronarea lui Alexandru Cuza n'a fost un act popular.Dimpotrivă! Reformele marelui Domnitor,foarte îndrăsneţe pentru vremea lui,îi creaseră figură de legendă,chipul lui a rămas lângă icoane până în ultimul cătun,de el vorbeau ţăranii ca de Cristosul neamului.Marele noroc a fost că i-a urmat un om întreg, care şi-a servit cu lealitate şi destoinicie noua patrie: Carol I a scos România din "Balcani",înălţând-o unde origina,vechimea şi însuşirile locuitorilor o îndreptăţeau,distanţând-o astfel de pripăşitele noroade dimprejur.Inconjurat de o pleiadă de bărbaţi,a căror iscusinţă le egala fierbintele patriotism,el a ştiut cu tact să întărească reformele lui Cuza,să înzestreze ţara cu instituţii moderne,cu tot ce experienţa sa occidentală îi arăta a fi util progresului,să întărească economia ţării,ajungându-se până la egalarea leului cu francul!

Când,la 10 Mai 1866,a luat cârma,Unirea Principatelor abia avea vreo patru ani de recunoaştere internaţională.Ţara plătea încă tribut Turciei,a cărei suzeranitate o recunoştea,de voie de nevoie,cu întreruperi războinice sau plecăciuni fanariote,de mai multe veacuri.Acceptând tronul României,mândrul Hohenzollern nu s'a gândit o clipă să rămână în stare de vasalitate.Conjunctura favorabilă gândului său,şi dorinţei de totdeauna a Românilor,a adus-o intervenţia rusească în viesparul din sudul Dunării.La 9 Mai 1877 Cogălniceanu proclama,în aclamaţiile deputaţilor,neatârnarea - fapt adus solemn la cunoştinţa ţării,într'un entuziasm de nedescris.Cu vreo lună înainte guvernul încheiase cu muscalii,cari n'aveau cu turcii graniţă comună,o înţelegere prin care li se permitea trecerea oştilor pe la noi în anume condiţii,cu garantarea integrităţii noastre teritoriale.Cum s'au ţinut de vorbă,e altă treabă: nu numai c'au trecut Prutul înainte de ratificarea de către parlament a înţelegerii,dar,terminat victorios războiul,ne-au furat şi cele trei judeţe din sudul Basarabiei: Cahul,Bolgrad şi Ismail,retrocedate Moldovei după războiul din Crimea; ba,la început,au respins cu dispreţ oferta participării noastre la război,ca să nu îşi creeze obligaţii... Acelaş dispreţ când cu tratativele dela Adrianopol şi San Stefano,unde nu ne-au admis,deşi,înfrânţi de turci,trebuiseră să se umilească cerându-ne ajutorul şi luaserăm astfel parte,hotărîtor,la câştigarea biruinţei.Noroc cu revenirea,la sânul patriei,a Dobrogei lui Mircea cel Bătrân!

Războiul Independenţei a fost una din marile epopei ale neamului nostru, deschise la Posada de Basarab Bătrânul şi continuate de Mircea la Rovine,la Războeni de Ştefan,la Călugăreni şi Şelimbăr de Mihai Viteazul; Plevna însăşi n'a fost capăt de drum,căci au venit apoi Mărăştii,Oituzul,Mărăşeştii,a urmat Odesa - şi,când va bate ceasul,va veni şi marea încleştare cu fiara roşie,spre izbăvirea omenirii.La '77 a participat toată suflarea românească,printr'o mobilizare generală a conştiinţei naţionale.De la soldatul Grigore Ion,care a luat steagul verde al Semilunei,la Domnitorul Carol.In Ardeal,Bucovina,Banat, s'au făcut colecte de pături,alimente,bani,mulţi de-acolo au trecut furiş graniţa ca să se înroleze voluntari.In ţară,populaţia a dat tot ce-a putut: boii din jug,căruţa cu cai cu tot,turme de oi,faşe pentru răniţi,saci de făină,bani, cote din lefuri.Prezentă a fost presa pe toată zarea românească,dela Oradea şi Cernăuţi la Bucureşti; prezenţi poeţii,scriitorii,pictorii,artiştii.Românii au luat cu asalt Griviţa,Plevna,Opanez,Smârdan,Rahova,Vidin,dând eroi de legendă ca maiorii Şonţu şi Giurescu,ori Valter Mărăcineanu; Românilor li s'a predat paşa Osman,căpetenia supremă turcă,întinzând sabia colonelului Cerchez.Dar independenţa proclamată în 1877,cucerită pe câmpul de bătae şi recunoscută în 1878,abia în Februarie 1880 va întruni consensul internaţional: căci diplomaţii dela Berlin o condiţionaseră de egalizarea cu băştinaşii a unei rase vagabonde, de curând pripăşită în Principatele Române.

O sută de ani s'au scurs dela proclamarea Neatârnării,urmată la 1881 de înălţarea la rangul de Regat,şi de Intregirea din 1918,în România Mare.Cu ex-

cepţia sângeroaselor neomenii din'907,România a avut de-atunci un mers ascendent,până la intrarea trupelor ei în Budapesta.Decăderii treptate ce-a urmat regăsirii în granitele Daciei i-a pus vârf epoca de crime şi jaf a lui Carol al 2-lea,anticamera instaurării sălbaticului regim de ocupaţie rusească.Quislingul Moscovei,pre nume Ceauşescu,sărbătoreşte şi el... "independenţa",de care pomeneşte ca chelul de păr.Pân'acum ştiau şi pruncii că independenţă fără libertate nu există; Ceauşescu e originalul inventator al independenţei unei ţări de robi,ciudatul amator de libertate şi independenţă,care însă hăituește şi ucide la Canal,în munţi,la Gherla,Aiud,Piteşti,Galaţi,în Deltă,la Ocnele Mari, la minele de plumb,la Sighet,Râmnicu Sărat şi oriunde poate,mii şi mii de români,tocmai pentrucă luptau pentru libertatea şi independenţa ţării lor,cotropită de haitele protectorilor lui Ceauşescu! Şi dacă,prin absurd,s'ar putea vorbi şi'n cazul lui de o independenţă,apoi ea n'ar fi altceva decât o independenţă personală şi nu naţională,de vreme ce nu naţiunea l-a ales,nici n'are vreun cuvânt de spus.Dar el nici personal n'are cum fi independent,căci n'a cucerit ţara cu vreo bravură personală,ci adus comod în furgoanele duşmanului, căruia a trebuit să-i dea în schimb tot ce-a putut fura din despoierea ţării şi de care trebue să asculte în genunchi,dacă nu vrea s'o păţească ca Dubcek, sau,şi mai rău,ca Imre Nagy.

Independentă nu e ţara,independent nu e nici Ceauşescu,şi nici refugiaţii slabi de înger,cari,punându-se în slujba Ceauşescului,slujesc în realitate Moscovei şi nu patriei lor.Singurii români independenţi,la o sută de ani dela căderea Plevnei,sunt acei puţini refugiaţi cari au înţeles a rămânea şi liberi, servindu-şi numai neamul lor: cu ţările rămase libere,când interesele se potrivesc,sau singuratici,cum s'a întâmplat cel mai ades.Prin acești puţini,şi prin milioanele din ţară ce sabotează cu îndărătnicie orice încercare ceauşistă de a împinge înainte carul dracului,respiră astăzi adevăratele pulsaţii româneşti. Din această scântie varcreşte iaraşi,când ceasul destinului va bate,libertatea şi independenţa României Mari,pentru care au luptat şi s'au jertfit cei mai aleşi fii ai neamului,de la Vladimirescu la Bălcescu,Alecsandri,Alecu Russo, Eliade,fraţii Goleşti şi Brătieni,Cogălniceanu,Cuza,Eminescu,Aurel Popovici, Raţiu,Vasile Lucaci,Averescu,Pârvan,Goga şi alţii,până la generaţia lui Moţa şi a lui Corneliu Codreanu.-

Petre Vălimăreanu

CE-ŢI DORESC EU ŢIE,DULCE ROMÂNIE de Mihai Eminescu

Ce-ţi doresc eu ţie,dulce Românie
Ţara mea de glorii,ţara mea de dor?
Braţele nervoase,arma de tărie,
La trecutu-ţi mare,mare viitor!
Fiarbă vinu'n cupe,spumege pocalul,
Dacă fiii-ţi mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca,deşi moare valul,
Dulce Românie,asta ţi-o doresc.

Vis de răzbunare negru ca mormântul,
Spada ta de sânge duşman şiumegând,
Şi deasupra idrei fluture cu vântul
Visul tău de glorii falnic triumfând,
Spună lumii large steaguri tricoloare,
Spună ce-i poporul mare românesc,
Când s'aprinde sacru candida-i vâlvoare,
Dulce Românie,asta ţi-o doresc.

Ingerul iubirii,îngerul de pace,
Pe altarul Vestei tainic surâzând,
Ce pe Marte'n glorii să orbească-l face,
Când cu lampa-i sboară lumea luminând,
El pe sânu-ţi vergin încă să coboare,
Guste fericirea raiului ceresc,
Tu îl strânge'n braţe,tu îi fă altare,
Dulce Românie,asta ţi-o doresc.

Ce-ţi doresc eu ţie,dulce Românie,
Tânără mireasă,mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăţie
Ca a nopţii stele,ca a zilei zori,
Viaţa în vecie,glorii,bucurie,
Arme cu tărie,suflet românesc,
Vis de vitejie,fală şi mândrie,
Dulce Românie,asta ţi-o doresc!

* ZECE MAI.- Românii refugiaţi au sărbătorit pretutindeni cu elan centenarul Independenţei ţării,în certitudinea că zarea se va limpezi şi România va fi iaraşi liberă şi neatârnată.Dar numai la Freiburg putea sărbătorirea atinge apogeul,prin deplasarea participanţilor la izvoarele Dunării noastre şi la Sigmaringen,leagănul Casei ce-a prezidat la smulgerea independenţei.Organizată de Biblioteca Română,prin dl prof.Mihăilescu şi colaboratorii săi,sub patronajul Casei de Hohenzollern-Sigmaringen,sărbătoarea a atras români din toate colţurile Europei,dela Viena la Madrid,reprezentanţi ai autorităţilor germane şi franceze, ai nemţilor refugiaţi din România,profesori dela mai multe universităţi,mesaje dela cei ce n'au putut veni(P.S.Trifa,prof.Gino Lupi,prof.Leontin Constantinescu,

gen.Ion Gheorghe,prof.Giese,etc.).Printre participanţi: d-na Stela Candeleanu (Madrid),fam.ing.Gabor(Viena),fam.prof.Caragaţă(Florenţa),fam.Bujin(Roma),dr. Jean Stroe cu mica Hélène(Strasbourg),fam.dr.Corbu,fam.Russu,fam.Müller,Nicoriuc(Elveţia),Mioriţa Constantinescu(Milano),pr.Goia,fam.Vurduni(Paris),pr.Maura,fam.ing.Marcel Nicolau,dr.Şuga(Köln),fam.dr.Sporea,dr.Nagacevschi,dr.Tase, Mircea Carp,Cicală,v.Grafenstein,Stoian,dr.Apostolescu(München),Apostol,Pletea, Eftimie,Gornistu(Berlin),fam.dr.Gurău,fam.dr.Vălimăreanu,pr.Birkner,Williy Pragher,fam.pr.D.Popa,dr.Rahner,pr.Haas,prof.Meder,prof.Habenicht,prof.Vinţan,Clement Munteanu,ing.Teuşan,maior Păunescu,Geta Pârvulescu,Bădulescu,Sever Iordănescu,fam.Pârvulescu(Freiburg),fam.prof.Amzăr(Wiesbaden),fam.Dr.Bidianu(Mainz), fam.D.Neaga(Rastatt),fam.dr.Tătaru,Stanomir(Heidelberg),fam.ing.Romalo,dr.Ana Balaci(Offenbach),dr.Blazian(Stuttgart),fam.ing.Zamfirescu(Frankfurt),pr.dr. Florian Müller,fam.dr.Ionescu,fam.Hans Diplich,fam.ing.Xantulis,dr.Victor Suciu, ing.Sorin Nicolae,prof.Ioana Ionescu,Bădărău,comandor Harting,Lupaşcu,fam.ing. Spânachi,dr.Mehedinţu,Leucă şi alţii,câteva sute.

Sâmbătă 7 Mai,la Sigmaringen,a avut loc o slujbă în biserica arhiplină de lângă castel.După masa comună,vizitarea castelului şi a unei expoziţii speciale, unde au vorbit primarul oraşului,prinţul Franz şi dr.Emilian.A doua zi la Freiburg,în marea biserică,centrală şi catolică,"Sf.Ioan",a slujit tot P.S.Vasile Cristea,ajutat de preoţii Müller,Maura,Goia şi Haik.Părintele Müller,dobrogean, a vorbit cu multă căldură despre istoria şi tragicul destin al României,terminând cu speranţe în biruinţa Binelui.Festivitatea a început la ora 11 în vechea clădire a "Casei Negustorilor" de lângă Dom.După salutarea oaspeţilor de către dr.Nagacevschi,au vorbit prof.Hilgruber dela Universitatea din Köln,pe tema "România în istoria Europei 1877-1977",şi,ca totdeauna cu elan,dr.I.V.Emilian: "Consideraţii pe marginea Independenţei României".Corul dela München,condus de dl Alexandru Petre şi cu participarea d-nei dr.Thorgerd Linţa,a executat cântece populare şi patriotice,încheind cu "Pe-al nostru steag",când a cântat toată lumea.In sălile Institutului Român a fost tot timpul deschisă expoziţia de pictură a d-nei Anca Romalo-Buescu.

- Societatea "Acarda" a celebrat la 6 Mai,la Londra,centenarul Independenţei Române.Au vorbit despre eveniment domnii Raţiu şi Silviu Crăciunaş.

- Sâmbătă 21 Mai,Românii din Paris au sărbătorit în impunătoare manifestaţii,la biserica română din Jean de Beauvais,unde,după slujbă,au vorbit maiorul Chintescu şi dr.Miloae,şi seara,în sala "Chopin",unde,printre jocuri şi cântece, a vorbit dr.Boboc,centenarul Independenţei.A fost prezent şi P.S.Trifa.

- Cele trei biserici româneşti din Chicago şi-au dat mâna pentru o demnă comemorare a centenarului Independenţei României,organizând de Zece Mai,pe o vreme splendidă,o serbare cu cântece şi jocuri,în frumoase şi variate costume naţionale.Au participat şi Români din Indiana Harbor,Gary,Hamond.-

- La Roma,serbările centenarului Independenţei au fost organizate de secţia italiană a Societăţii Academice Române,prezidată de prof.Bruno Manzone.Duminică 8 Mai s'a celebrat la biserica română Sf.Liturghie,iar în seara de Zece Mai au vorbit,la Soc.Dante Alighieri,prof.Vasile Cialdea-Roma despre "Independenţa România şi diplomaţia europeană" şi prof.Teodor Onciulescu-Napoli despre "Aspiraţia poporului român la independenţa naţională".In seara de 12 Mai,pianiştii Cipullo şi Adrian Baciu au dat,în sala Borromini,un concert de muzică.-

&& Un comitet compus din d-nii maior Bumbăcescu,comandor Băilă,farmacist Bălaşu,dr.Ronnett,Nic.Novac,Al.Ionescu-Lungu,Gh.Bulumete,Covânea şi Remus Lazăr a luat iniţiativa aşezării la Câmpul Românesc dela Hamilton-Canada a unei plăci în memoria generalului Platon Chirnoagă.Cei ce doresc să contribuie sunt rugaţi a-şi trimite obolul pe adresa: Remus Lazăr,2418 So.Ridgeland Ave,Berwin /Ill. 60402 - Statele Unite.-

&& La Freiburg a apărut vol.IX al Buletinului Bibliotecii Române,închinat jubileului a 25 de ani de existenţă a acestei instituţii,cu colaborarea prof. Giese,Găzdaru,L.Constantinescu,I.G.Dimitriu,Lucia Popovici,Grigore Nandriş,Sava Gârleanu,Manzatti,etc.Costul: 40 de mărci.-

&& Catedrala Patriarhiei melkite din Ierusalim a fost de curând pictată, integral,de fraţii Mihail şi Gabriel Moroşan.Tot ei au pictat,cu maestrul lor, păr.Sofian Boghiu,mânăstirea "Sf.Gheorghe" din Dar-El-Harf,biserica din Brumana (Liban) şi biserica "Sf.Iulian" din Homs(Siria).-

&& Din "Bire"aflăm că regretatul Stroescu "îşi desăvârşise pregătirea muzicală la Milano şi Paris,debutând prima dată la Nisa".-

* Vasile Marin: Naţionalismul are un aspect etic... Se desfiinţează omul care crede că pentru reuşita lui în viaţă are nevoie de victime în dreapta şi în stânga,să calce cu alte cuvinte peste cadavre... Nu!.. în construcţia fundamentală a legionarului este acest element,pe care Căpitanul îl predică încontinuu, elementul etic,moral.("Crez de generaţie",p.237)

– Ion Moţa: Intunericul patimilor nu va putea niciodată cristaliza un focar de lumină... Elementul moral a fost întotdeauna principala temelie a vieţii şi rosturilor noastre omeneşti.Dacă această temelie se pierde,am pierdut totul: şi dreptul la viaţă,şi puterea de a birui,prin propriile noastre puteri,pe duşmanii cari ne încalcă şi ne înjosesc,părând a fi sancţiunea divină a propriilor noastre rătăciri.("Cranii de lemn",p.20 şi 67).

– Corneliu Zelea Codreanu: Un şef,de ar avea toate calităţile din lume,şi dacă în unitatea pe care o comandă e ceartă,desbinare,neînţelegere,trebue imediat înlocuit... Legiunea este în contra acelora cari se sbat,se frământă să obţie victorii fără riscuri şi fără jertfă,pentru că aceştia sunt oameni mici,iar victoriile eventuale sunt trecătoare ca spuma mării: unde nu-i risc,nu-i glorie. Legiunea este în contra acelora cari,după victorii,caută să se urce cât mai sus pe riscurile şi jertfele altora... Aceştia,câştigând victoria,încep să o mănânce... Dacă eşti om cu păcate şi te cheamă sufletul spre îndreptare,botează-te acum,îndreaptă-te; ai însă buna cuviinţă şi păstrează-te pe linia II-a... Din această mare luptă legionară va eşi o aristocraţie a virtuţii... Niciodată să nu faci o faptă de care ţi-ar fi ruşine a doua zi; iar când ai făcut ceva, asumă-ţi răspunderea întreagă!

PE-AL NOSTRU STEAG de A.Bârseanu

Pe-al nostru steag e scris unire,
Unire'n cuget şi'n simţiri,
Şi sub măreaţa lui umbrire
Vom înfrunta orice loviri.

Acela'n luptă grea se teme
Ce însuşi e rătăcitor,
Iar noi,uniţi,în orice vreme
Vom fi,vom fi învingători!

Am înarmat a noastră mână
Ca să păzim un scump pământ:
Dreptatea e a lui stăpână
Iar Domnul,adevărul sfânt...

Şi'n cartea veşniciei scrie
Că ţări şi neamuri vor pieri,
Iar scumpa noastră Românie
Etern,etern va înflori!

\+ La 1 Februarie a fost îngropat lângă Viena un biet refugiat,Vasile Belbe, de 37 ani,ucis cu cuţitul de un sârb,tot "refugiat".O mână pioasă a runcat în groapa deschisă o mână de pământ din ţară,"ca să nu fie complet în pământ strein".

\+ La 16 Februarie a decedat la München,unde lucra la "Free Europe",Vladimir Ionescu,craiovean,voluntar în războiul Intregirii,colaborator apoi la"Înfrăţirea" din Cluj şi la "Gândirea",director al presei în timpul campaniei din Răsarit,şi diplomat la Roma.Implinise,de 8 zile,80 de ani.-

\+ Sâmbătă seara,26 Martie,a murit într'un spital din Bucureşti,la 76 ani, patriarhul Marina,de al cărui nume sunt legate "eliberarea" Bisericii Unite, zâzania din bisericile exilului şi transformarea anvoanelor lui Isus în tribună a lui Scaraoţki.Teologia,o dase "în particular"; cătând să-i atenueze complexul de inferioritate,Institutul Teologic din Bucureşti tocmai îi acordase,la 15 Ianuarie,titlul de "doctor honoris causa",dar emoţia i-a fost prea tare: patriarhul a murit de inimă! Prohodirea s'a făcut la Patriarhie,Joi 31 Martie,în prezenţa lui Ştefan Voitec,vicepreşedintele miniştrilor Moscovei la Bucureşti,memoria "prea nefericitului" fiind exaltată de principalii aspiranţi la succesiune,Moisescu şi Mladin,de şefii cultelor din ţară şi de reprezentanţi ai celorlalte patriarhii şi confesiuni.Inhumarea,la Radu Vodă.-

\+ La 5 Aprilie s'a stins la Madrid,după o lungă boală,avocatul Iancu Fleşeriu,fost prefect legionar al Sibiului.A avut satisfacţia să-şi vadă tipărit,cu câteva zile înainte de a închide ochii,volumul de "Amintiri".-

\+ La 14 Aprilie a murit,la Weingarten(Germania),Mielu Teodorescu.-

\+ La 21 Aprilie a fost înmormântată,la Zuffenhausen,Alexandra Grigorcea.-

\+ La New York a decedat la 8 Mai,la 55 de ani,în urma unei boli necruţătoare,dr.Ion Cârjă,directorul ziarului "Acţiunea Românească" şi autor al unor sguduitoare volume de amintiri din infernul puşcăriilor reseriste.La dorinţa sa, a fost dus şi înmormântat în ţară.-

&& Brejnev a spus că nu va ridica niciodată spada asupra altor popoare.Ar fi şi fără rost,când dispune de atâtea tancuri,submarine,bombe atomice...

SEMICENTENARUL LEGIUNII

Odată laolaltă ţara,cum nu mai fusese dela plecarea legiunilor lui Aurelian, împlinirea "visului de veacuri" părea a fi fost ţinta finală,culmea dela care, ca într'o grădină doar îngrădită dar necultivată înăuntru,avea să urmeze fatalul povârniş al hăţişului fără lumini.România urcase timp de şase decenii,dela Unirea Principatelor la Unirea cea Mare,trecând vijelios peste Independenţă şi Regat şi culminând cu marşul din vara anului 1919 la Budapesta,cu vitejie,răbdare şi inteligenţă treptele măririi.Dar efortul se vede c'o sleise,în pătura conducătoare cel puţin,căci România Mare nu mai găsea la cârmă oameni de talia celor ce-o construiseră.Şi asta tocmai în clipa când la graniţa din răsărit se închega cea mai hrăpăreaţă întruchipare a "urâciunii pustiirii",cu aderenţe şi printre minoritarii dintre noile noastre hotare.Spre deosebire de micul Vechi Regat al lui Carol I,foarte dârz în problemele vitale româneşti,atitudinea guvernelor de-acum din Bucureşti faţă de presiunile cancelariilor apusene era de continuă cedare.Nici înăuntru nu se vedea vreo preocupare de sudare şi consolidare a unităţii unor provincii despărţite de veacuri,sau de tonificare împotriva ciumei ce horeà peste Nistru.Democraţia era doar o etichetă şarlatană, firmă luată cu împrumut dar desgolită de orice conţinut cinstit,iar confruntarea partidară părea mai mult o încăierare pentru pradă decât o luptă de idei. Totul pentru azi şi nicio prevedere pentru mâine.Basarabia,unde-ar fi trebuit trimise cele mai de elită elemente,devenise mai degrabă un loc de limojare.

In această atmosferă de primejdios abandon,reacţiunea străfundurilor sănătoase ale naţiunii n'a întârziat să se arate: din ea a încolţit mişcarea studenţească dela 1922,din ea a răsărit la Iaşi,în seara Sânzienelor din 1927,viguroasa mişcare legionară - vădindu-se astfel că nu neamul era secătuit,ci pătura conducătoare.Doi sunt pilaştrii pe cari tinerii Corneliu Codreanu,Ion Moţa, Ilie Gârneaţă,Corneliu Georgescu şi Radu Mironovici,continuând firul redeşteptării naţionale dela Vladimirescu,Bălcescu,Eminescu,generaţia Plevnei şi Mărăşeştilor,şi-au clădit acum cincizeci de ani tânăra lor legiune: cel naţional şi cel creştin,de o valoare permanentă,capabilă să înfrunte Haosul.De-acum întreaga viaţă îşi vor dedica-o acestui puternic instrument de luptă,pe care-l vor servi cu lealitate şi vigoare până la capătul zilelor.

Guvernele "democrate",departe de a'nţelege sfântul fior al zorilor,au întrebuinţat cele mai crunte arme dictatoriale împotriva tinerei organizaţii,asasinatul însuş devenind,în praxa administrativă,simplă banalitate.Poate de aceea şi slaba simpatie a Legiunii pentru o democraţie care,în unele privinţe,o întrecea pe-a lui Stalin; dar în ciuda loviturilor,dintre care multe foarte sângeroase(ceea ce uneori a provocat legitime reacţiuni),ea s'a încadrat totuşi, respectoasă de legi,acestui joc.Şi nu fără succes: căci dela cinci,câţi erau în strada Florilor la 24 Iunie 1927,ajunseseră în numai zece ani la 500 de mii, reuşind să trimită în parlamentul ţării,la alegerile din 1937,nu mai puţin de 66 de deputaţi!

Prin taberele sale de muncă voluntară,prin cântece şi marşuri,şedinţele educative şi răsădirea în suflete a tuturor virtuţilor prin care ne-a strălucit neamul în istorie,Legiunea a rupt barierele dintre provincii,întorcând faţa tuturor spre Bucureşti; a creat omul nou,care să cinstească,prin faptele sale,numele de om şi de român; a umplut iarăşi bisericile de credincioşi; a imunizat neamul contra excrocheriei comuniste; a dat elan,tintă,speranţe; a reintronat cinstea,a repus munca pe piedestalul valorilor morale.Era prea mult! Cu astea îşi pusese'n cap nu numai trântorimea obişnuită la huzur din mănoasele virtuţi ale "democraţiei",dar pe toţi ahtiaţii unui nou Canaan,cari îşi vedeau spulberat visul de-a da în curând mâna cu fraţii din Kremlin.Incercările de asasinat direct,au dat greş.Atunci şi-au amintit de procedeul experimentat în Ghetsimani şi,după o primă încercare,eşuată,cu Stelescu,o altă iudă i-a servit din plin, reuşind astfel să "bată păstorii" şi să murdărească ce-a mai rămas,"spânul" crăcănându-se,ca'n basme,pe scaunul lui Făt Frumos.

Iuda din Evanghelii,s'a spânzurat; cel de azi,mai şmecher,s'a împiedicat şi el în nişte cearceafuri,dar nu ca să şi le înfăşure de gât,ci din cu totul alte pricini,nu tocmai legionare.Şi-apoi,mai are treabă de făcut,rolul său încă nu s'a terminat.Putinţa învierii există şi acum,iar fariseii vremii,pentru a o împiedica sau cel puţin întârzia au încă nevoe de concursul unui "om" aşa de rutinat,de un devotament în afară de orice bănuială,probat în marile servicii aduse în trecut,care să ţină numele Mişcării la nivel de lupanar.In acest context

trebue înţeleasă campania guvernului de ocupaţie din ţară contra unor "stafii", cum tot ei le numesc, sau stăruinţa amurezului de a poză în timpul cel mai reprezentativ al lumii lui Codreanu, pentru a o discredita în chiar esenţa ei şi a îndepărta de ea cu scârbă pe eventualii "visători". Dar de ce le e frică, nu vor scăpa. Ştreangul n'a putut suprima şi vrerea Căpitanului, care răsună azi la fel de limpede, de tare şi de sigură ca acum cincizeci de ani, spre spaima stihiilor din întuneric: "Să credeţi, camarazi, în învierea României legionare, pe care nici ura, nici mişelia, şi nici moartea nu o mai pot sfărâma"!

Alexandru Ţuluca

ÎNAINTE de Viorica Lăzărescu

E ziua deşteptării, înainte!
La luptă Legiunea ne-a chemat,
Să apărăm cu piepturile noastre
Pământul ce de mici ne-a legănat.

Dreptatea e cu noi, şi toţi străbunii
Se vor scula din orişice ogor,
Şi vor lupta din nou cu'nverşunare
Pentru pământul strămoşesc al lor.

E ziua biruinţelor visate,
De veacuri suferinţele s'au strâns,
Ne-am săturat de liftele păgâne,
Ne-am săturat de nedreptăţi şi plâns!

In noi se redeşteaptă toţi străbunii:
Legionari romani, poporul dac
Şi semizeii purtători de glorii,
Pe cari i-a avut poporul trac.

E ziua răzbunării şi-a dreptăţii!
De mii de ani morminte se deschid
Pentru străinii ce ne vor pământul,
Ca'n vremea lui Corvin şi Baiazid.

E vremea când, din criptele uitate,
Mihai şi Ştefan iarăşi se trezesc;
Legionari, la luptă dar, cu toţii,
Căci ne-a chemat pământul strămoşesc!

&& Zărind pe fereastra clasei un Valah bătrân, îmbrăcat în straiele lui româneşti şi mergând drept pe mijlocul străzii, un profesor sârb de istorie întreabă dacă printre elevi se află cumva şi vreun "Vla". Erau de faţă vreo 2-3, dar au tăcut. Drept care profesorul dă o lămurire de ordin istoric, cam în felul următor: "Atunci, pot să vă atrag atenţia asupra Vlahului ăluia care trece aşa ţanţoş pe stradă. Vedeţi voi ce port caracteristic are? Acesta e reprezentantul poporului străvechi, băştinaş, pe care strămoşii noştri l-au găsit pe aceste meleaguri când au venit aici dinspre mlaştinile Pripetului! Numai că ei, Vlasi, nu ştiu, n'au cunoştinţă, n'au conştiinţa acestui fapt"!

Comentariul său lămureşte cum nu se poate mai bine sensul unui proverb sârbesc de largă circulaţie în Iugoslavia: Da se ne sete Vlasi! adică: Să nu-şi dea seama Valahii, să nu le treacă prin minte, să nu prindă de veste! (Se foloseşte acum până şi la speculaţiile măcelarilor cu carnea). Geneza lui e clară: Aceşti Valahi, izolaţi în limbă şi apucăturile lor, nu trebue să priceapă procedeele de dejucare a drepturilor lor, de dirijare a existenţei lor în direcţia convenabilă nouă!

&& La 1876 avea loc războiul sârbo-turc. Sârbilor le mergea prost, de aceea Rusia a şi grăbit intervenţia ei în "chestiunea orientală". Bună parte a frontului se mişca în zona locuită de Românii timoceni. Atunci Mihail Eminescu comentă în Curierul de Iaşi insuccesul, notând că Românii din Serbia, numeroşi în armata de acolo, nu pot avea nicio însufleţire pentru gloria sârbă, de vreme ce n'au şcoli, nici slujbă bisericească în limba lor, şi nici un alt drept ca minoritari. Pe urmă, ştim, când oastea română repurta biruinţe la Griviţa şi Plevna, Serbia a sărit şi ea din nou la război.

&& E cazul a denunţa cu mai multă insistenţă şi cât mai viguros faptul că impunerea scrierii chirilice ruse în Basarabia constituie un act de inadmisibilă siluire a caracterului latin al limbii moldoveneşti-româneşti şi ca atare acest alfabet se cere înlăturat. Devreme ce nişte limbi slave ca: polonă, cehă, slovacă, croată, pot fi scrise cu caractere latine, de ce ar fi de tolerat ca o limbă cu caracter şi esenţă latină să fie încorsetată într'o scriere chirilică, nefireaacă pentru ea?

&& La editura Ion Dumitru (3, Siegfriedstrasse - 8000 München 40 - Germania) se pot procura: Revista "Apoziţia" (1975: 15 mărci; 1976-77: 30 mărci); Mihaela Ghelmegeanu-Lausch, Versuri, 1976 (9 mărci); Nicolae Novac, Antologia liricii americindiene, 1977 (7 mărci); Ion Dumitru, Flori din furtună, 1977 (12 mărci); Ion Dumitru, Forme de etnocid în URSS; Un plan sistematic de rusificare forţată a Basarabiei şi Bucovinei de Nord, 1969, 160 pagini (16 mărci). In pregătire volumul omagial "America 200 - România 100", Colecţia "Apoziţia" III.-

CALENDAR NAȚIONAL

30 Martie 1876: Se naşte,la Călimăneşti(Vâlcea),gen.N.Rădescu.
31 Martie 1914: Cu Scrisoarea Apostolică "Universi Episcopatus",Papa Pius X dărueşte Românilor catolici biserica Santissimo Salvatore alle Coppelle (Roma), reconstruită la 1195 pe locul altei biserici mai vechi şi sfinţită,în acel an, de papa Celestin III.
1/13 Apr.1877: La Consiliul de Coroană,convocat de Domnitorul Carol pentru fixarea atitudinii României în conflictul ruso-turc,participă C.Bozianu,Costache Iepureanu,Dem.Ghica,Al.Golescu,Kogălniceanu,Th.Rosetti,Ion Brătianu.Se decide participarea la război,pentru cucerirea independenţei pe câmpul de luptă.
1 Apr.1937: La propunerea mitropolitului Bălan şi cu referatul nr.1090 al Comisiei sinodale prezidată de episcopul Nicolae al Clujului,Sfântul Sinod aprobă "înfiinţarea unei mănăstiri de către d.Corneliu Zelea Codreanu,la Braşov ... ca mauzoleu în care să fie transpuse spre veşnică odihnă rămăşiţele pământeşti ale eroilor Moţa şi Marin"("Biserica Ortodoxă Română",1937,pag.42).
2 Apr.1877: Se naşte,la Lugoj,compozitorul Tiberiu Brediceanu. +12.12.1968.
4/16 Apr.1877: Kogălniceanu semnează convenţia de trecere a trupelor ruseşti prin ţară spre Balcani.Prin art.2,Ruşii se obligă "să menţină şi să apere integritatea teritorială a României".
4 Apr.1920: Se desfiinţează Consiliul Dirigent al Transilvaniei.
8 Apr.1802: Se naşte gen.Gh.Magheru,om politic,mort în 1880.
9 Apr.1937: Un consiliu de coroană exclude din familia regală pe Prinţul Nicolae; dacă Lupeasca mai avea vreo soră de măritat,alta era treaba...
10 Apr.1907: Bande greceşti ucid pe Vanghele Nicoleanu din Balcamen(Maced,).
10 Apr.1886: "Apa zglobie a râului Azuga -scriu ziarele- a pus în horă zece războaie mecanice,prin ajutorul unei turbine de 75 CP".Aşa începe fabrica de postav dela Azuga,care producea"ţesături,flanele,iţari,pături,mintene,pantaloni".
11/24 Apr.1907: Moare preotul Simion Florea Marian,vestit folclorist(Bucovina).
12 Apr.1327: Papa Ioan XXII scrie din Avignon voevodului muntean,"dilectus filius nobilis vir Bazarab voyvoda Transalpinus".
13 Apr.1867: Moare Maria Gligor,mama lui Avram Iancu.
13 Apr.1887: Se naşte la Bârlad pictorul N.N.Tonitza. +26.2.1940,Bucureşti.
14 Apr.1457: Ajutat de Vlad Ţepeş,Ştefan cel Mare ajunge Domn al Moldovei.
14 Apr.1907: Bande greceşti incendiază iarăşi comuna românească Gramaticova din Macedonia: ard 110 case,şcoala şi biserica română.La stânile lui George Bucovala sunt omorîte 600 de oi şi capre.
17 Apr.1907: Bande greceşti ucid pe românul Nicolae Zarcada din Veria(Maced.).
18 Apr.1917: Peste zece mii de români cer,la Odesa,autonomia Basarabiei.
19-25 Apr.1917: Congresul eparhial din Chişinău cere autonomie bisericească, mitropolit şi episcopi români,limbă românească în şcoală şi biserică.
20 Apr.1897: Se naşte V.Russu-Şirianu,la Arad.
21 Apr./3 Mai 1877: Turcii bombardează Brăila.
22 Apr.1797: Se naşte Iosafat Snagoveanu,fondatorul bisericii din Paris.
22 Apr.1897: Moare la Ghergani,la 81 de ani,Ion Ghica.
22 Apr.1967: Prinţesa Ileana intră în monahism sub numele de Alexandra.
23 Apr.1887: Sfinţirea catedralei metropolitane din Iaşi.
24 Apr.1927: Apare la Vârşeţ,ca publicaţie a Românilor din Banatul înstreinat,"Nădejdea".
26 Apr./8 Mai 1877: Turcii bombardează Calafatul,apoi Giurgiul,Olteniţa, Islazul,Corabia şi Călăraşii.
28 Apr.1868: Se înfiinţează,la Bucureşti,"Filarmonica Română."

1 Mai,Ziua muncii: "Mişcarea Legionară va da muncitorimii mai mult decât un program neîmplinit,mai mult decât o pâine mai albă,mai mult decât un pat mai bun într'o casă sănătoasă.Ea va da muncitorimii dreptul de a se simţi stăpână peste ţară,deopotrivă cu toţi ceilalţi români.Ea va putea păşi pe Calea Victoriei cu pas de stăpân,iar nu de rob.Pentru prima dată muncitorul va simţi senzaţia,bucuria,mândria de a fi stăpân.De a fi stăpânul ţării lui.Faţă de aceste toate,celelalte chestiuni interesează puţin.Pentrucă muncitorul stăpân îşi va avea legile,organizarea în stat şi soarta pe care singur şi le va face cu mână, cu cap şi cu conştiinţă de stăpân".(Corneliu Zelea Codreanu)
1 Mai 1967: Moare în exil,la Freising,George Racoveanu,gazetar şi teolog.
2 Mai 1907: Bande greceşti ucid cu cuţitele pe Maria Globar din Magarova.

4 Mai 1877: "Dorinţa noastră cea mai vie -scrie ziarul "Românul"- este să vedem armata noastră contribuind la lichidarea unei dominaţii devenită odioasă lumii întregi.Voim ca românii înşişi să-şi obţină absoluta independenţă a Patriei".

7 Mai 1937: Moare la Iaşi,la 51 ani,Gh.Topârceanu.

10 Mai 1917: Corpul voluntarilor ardeleni şi bucovineni,sosit dela Darniţa (Kiev),depune la Iaşi jurământul şi defilează în faţa regelui Ferdinand.

10 Mai 1927: Se încheie concordatul dintre Vatican şi România.

10-16 Mai 1957: La a 80-a aniversare a Independenţei României,se organizează la Madrid,sub patronajul Prinţului Nicolae şi al Prinţesei Ioana de Hohenzollern, o "săptămână românească"; participă refugiaţi români din toată Europa.

9 Mai 1877: Parlamentul din Bucureşti proclamă independenţa ţării,în urma bombardării de către turci a oraşelor noastre de pe Dunăre.

12 Mai 1877: Amiralul Ion Murgescu scufundă cu o torpilă,de pe vedeta"Rândunica",în lupta navală dela Măcin,nava otomană de război "Hivzzi Ramman".

10 Mai 1877: Se institue prima decoraţie naţională,"Steaua României".

11 Mai 1877: Parlamentul şterge din buget darea către Poartă.

13 Mai 1907: Sfinţirea Catedralei metropolitane din Sibiu.

9 Mai 1877: Aflându-se votul cu Independenţa,populaţia s'a revărsat pe străzi, repetând cuvintele lui Kogălniceanu: "Suntem independenţi!"; seara,studenţii au defilat cu torţele aprinse,aplecându-le în faţa statuii lui Mihai Viteazul."Poporul român,beat de bucurie şi plin de încredere,a sărbătorit proclamarea independenţei",a transmis Camille Farcy,corespondentul unor ziare franceze.Nemulţumiţi de proclamarea independenţei s'au arătat consulii Angliei şi Austriei.

14 Mai 1907: Mitropolitul grec din Veria/Macedonia ordonă boicotul Românilor.

14 Mai 1917: E spânzurat,lângă Ghimeş,Emil Rebreanu,fratele scriitorului, ofiţer în armata austroungară,care încercase să treacă în Moldova.

14 Mai 1957: Moare Eliza Brătianu,soţia lui Ionel,născută Ştirbei.

14 Mai 1957: Moare Camil Petrescu,la 63 de ani.

15 Mai 1877: "Românul" publică un însufleţit apel "către toate româncele surori ale noastre",pentru strângere de bani,faşe,tifon şi alte materiale sanitare.

16 Mai 1877: Scrie Alecsandri unui prieten: "Mica noastră oştire s'a purtat până acum de mi-a reîncălzit sângele bătrân; se va lupta bine,acest drag mănunchi de recruţi luaţi dela munca câmpului... Sunt foarte emoţionat; scriind rândurile acestea,mă silesc să-mi reţin lacrimile.Nu surîde de entuziasmul meu; nu poetul îţi vorbeşte,ci un om nenorocit că nu mai e tânăr ca să se ducă să fie ucis la graniţă".

16 Mai 1927: Corneliu Codreanu îşi dă,la Grenoble,doctoratul în Drept.

19 Mai 1887: Se naşte,la Casâncea/Tulcea,sculptorul Ion Jalea.

20 Mai 1927: Destrămarea Ligii Apărării Naţionale Creştine(A.C.Cuza).

21 Mai 1974: Moare la Dragoslave preotul scriitor Ion Răuţescu.

22 Mai 1957: Moare Gh.Bacovia.

23 Mai 1902: Se naşte,la Teiu/Argeş,Nicolae Iordache(Vladimir Streinu).

25 Mai 1917: Moare compozitorul Iacob Mureşanu,născut în 1857.

26 Mai 1877: Prefectul de Muscel raportează că încă doi tineri ardeleni au intrat clandestin în ţară: Popovici şi Baiu din Făgăraş,veniţi să lupte.

26 Mai/7 Iunie 1877: Ţarul soseşte la Ploeşti.E vizitat de Prinţul Carol.

28 Mai 1812: Răpirea Basarabiei: "Ceasurile acelea au fost de plângeri un timp de neuitat,pentrucă poporul cu cârdul,ca turmele de oi,încinsese toată marginea Prutului,mergând şi venind de prin sate şi de prin târguri,cu luare de ziua bună".(Manolache Drăghici)

1 Iunie 1877: Generalul francez Charles Tévis,cavaler al Legiunii de Onoare, se oferă să lupte în rândurile tinerei armate române.

2 Iunie 1937: Moare Iosif Blaga,directorul liceului "Şaguna" din Braşov.

3 Iunie 1907: Bande greceşti ucid pe Nicolae Donca din Turia(Macedonia).

3 Iunie 1937: Moare prof.I.C.Cătuneanu dela Universitatea din Cluj.

6 Iunie 1917: Locuitorii Chişinăului fac o primire triumfală celor 1200 de Ardeleni,cari mergeau spre frontul românesc; ei le dăruesc un steag,cu urarea ca la întoarcere să fie scris pe el "unirea tuturor Românilor",şi o icoană"care să fie aşezată în biserica din Alba Iulia"."Suntem Români,strănepoţi de-ai lui Traian! scrie 'Cuvânt Moldovenesc' din Chişinău; o spunem cu mândrie,cu încredere... Şi noi,strigăm din răsputeri,că ne recunoaştem fraţi cu toţi românii din toate ţările".

8 Iunie 1967: Moare Otilia Cazimir(Alexandra Gavrilescu),la 73 de ani.

9 Iunie 1907: Nicolae Iorga devine secretar al Ligii Culturale.
10 Iunie 1910: Sboară primul avion construit de Aurel Vlaicu.
14 Iunie 1574: E ucis,sfâşiat de cămile,Ioan Vodă cel Cumplit.
18 Iunie/1 Iulie 1917: Moare în Bucureşti,la 77 de ani,Titu Maiorescu.
23 Iunie 1877: Marele Duce Nicolae cere telegrafic ajutorul Prinţului Carol, ca să învingă eroica rezistenţă a turcilor la Plevna.Prinţul ia comanda supremă a oştilor aliate,declarând c'a intervenit cu gândul la voevozii români,"energici apărători ai creştinismului în Orient".
13 Iunie 1877: Mihail Kogălniceanu telegrafiază agentului diplomatic al României la Viena: România refuză să extrădeze Austroungariei pe tinerii transilvăneni veniţi să se înscrie ca voluntari în armata română.
24 Iunie 1927: Pornind "de la icoană",Corneliu Codreanu,Ion Moţa,Ilie Gârneaţă,Corneliu Georgescu şi Radu Mironovici întemeiază,la Iaşi,Legiunea.
26 Iunie 1867: Domnitorul Carol vizitează mânăstirea Agapia.
26 Iunie 1927: Moare,într'o clinică din Bucureşti,la 45 de ani,Vasile Pârvan.
29 Iunie 1707: Sfinţirea bisericii Sf.Gheorghe Nou din Bucureşti,zidită de Constantin Brâncoveanu.Participă şi patriarhul Ierusalimului,Hrisant.
30 Iunie 1907: Bande greceşti ucid în târg la Salonic pe românul Vasile Iakachi din Veria şi,pe drumul spre Breaza,pe Iani Bazleiani din Caterina.-

MARŞUL DE LA '48 de Andrei Mureşanu

Deşteaptă-te,Române,din somnul cel de moarte,
In care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată,croeşte-ţi altă soartă,
La care să se'nchine şi cruzii tăi duşmani!

Acum ori niciodată să arătăm în lume
Că'n aste mâini mai curge un sânge de Roman
Şi că'n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte,un nume de Traian!
Inalţă-ţi a ta frunte şi vezi în jur de tine
Cum stau ca brazii'n munte,voinici sute de mii;
Un semn ei mai aşteaptă şi sar ca lupii'n stâne
Bărbaţi,bătrâni şi tineri,din munţi şi din câmpii.

Priviţi,măreţe umbre: Mihai,Ştefan,Corvine,
Româna naţiune,ai voştri strănepoţi:
Cu braţele armate,cu focul vostru'n vine,
Viaţă'n libertate,ori moarte,cerem toţi!
Pe voi vă nimiciră a pizmei răutate
Şi oarba neunire la Milcov şi Carpaţi;
Iar noi pătrunşi la suflet de sfânta libertate,
Jurăm că vom da mâna să fim în secoli fraţi!
O mamă văduvită dela Mihai cel Mare,
Pretinde dela fiii-i şi astăzi ajutor
Şi blestemă cu lacrămi în ochi pe fiecare,
In oricare pericol s'ar face vânzător.

N'ajunse iataganul barbarei semilune,
A cărei plăgi fatale şi azi le mai simţim;
Acum se'ndeasă cnutul în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul,că vii nu o voim!
N'ajunse despotismul cu'ntreaga lui robie,
Al cărui jug de secoli ca robii îl purtăm;
Acum se'ncearcă cruzii,în oarba lor trufie,
Să ne răpească limba; dar morţi noi nu o dăm!

Români din patru unghiuri! Acum ori niciodată,
Uniţi-vă în cuget,uniţi-vă'n simţiri!
Strigaţi în lumea largă,că Dunărea-i furată
Prin intrigă şi forţă,doloase mijlociri!
Preoţi,cu crucea'n frunte! căci oastea e creştină,
Deviza-i libertatea,şi scopul ei prea sfânt!
Murim mai bine'n luptă,cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăşi în vechiu-ne pământ!

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

* Generale. In Bulgaria s'au dat dispoziţii pentru întocmirea fişelor personale de înregistrare a cetăţenilor. In acestea nu există nicio rubrică pentru indicarea apartenenţei etnice, ci numai pentru a cetăţeniei. Ultima constituţie bulgară (1971) elimină orice noţiune de minoritate etnică sau naţională şi menţine doar formula de "cetăţeni de naţionalitate nebulgară"! Aceştia au obligaţia de a învăţa limba bulgară, şi dreptul de a-şi vorbi limba numai în familie.

In Iugoslavia deasemeni se procedează la înlocuirea legitimaţiilor personale; nici aici însă nu se precizează origina etnică. Ceea ce înseamnă că existenţa Vlahilor din Bulgaria, Serbia şi Macedonia continuă a rămânea mistificată.-

Circulă ideia de a se depune pe masa Conferinţei dela Belgrad un apel pentru luarea în considerare a situaţiei Vlahilor din ţările balcanice şi scoaterea lor din situaţia de a nu-şi putea afirma identitatea. Cunoscutul ministru iugoslav Eduard Kardelj afirmă că asimilarea unei minorităţi se face nu numai prin măsuri de forţă ci şi prin silirea indirectă a minoritarilor de a-şi renega înşişi apartenenţa etnică: e tocmai cazul enclavelor valahe din Balcani!

\- Citim într'o carte suedeză din 1785: "Trebue ţinut seamă că Valahi nu e un nomen proprium, ci doar o poreclire a lor, nomen apellativum pentru toate populaţiile ce descind din Romani. Slavii şi Ungurii le-au dat denumirea de Vlahi, Valahi; Nemţii îi numesc Walische sau Wälsche; în Ţările de Jos ei sunt numiţi Valloni; iar în Anglia, provincia aceea unde au existat colonişti romani poartă numele de Wales şi omul de rând de acolo vorbeşte aceiaşi limbă ca Valahii din Valahia propriu zisă, cum şi din Transilvania şi Ungaria... Valahii mai trăiesc, în afară de Transilvania, în Croaţia, Ungaria şi provinciile din jur".

\- Călătorul suedez G. Bolinder consemnează într'o carte din 1944 răspândirea Românilor: "Un mare număr de sate româneşti sunt răspândite în Iugoslavia, până în apropiere de Niş. Acolo, între Dunăre, Morava şi Timoc, există peste 400.000 de Români". Apoi: "Enclave etnice româneşti se găsesc în Bulgaria, Grecia de nord, Albania de sud, precum şi un grup în Istria".-

* Românii din Iugoslavia.- O publicaţie de istorie contemporană iugoslavă, din 1966, confirmă cele ştiute din alte surse despre ocultarea deliberată a problemei Românilor timoceni în anii postbelici. Unii comunişti, nu chiar "ortodocşi", au insistat ca "Vlasii" să fie recunoscuţi "un fel de minoritate naţională, sau să li se acorde o oarecare autonomie culturală". S'a insistat asupra folosirii limbii valahe, s'a propus chiar înfiinţarea de şcoli în această limbă. "Fapt este -precizează revista- că locuitorii valahi din Serbia ţineau cu îndârjire la limba lor", iar activiştii se legitimau ca Valahi. "In era mitingurilor, activiştii politici cari rosteau discursurile în valahă aveau mult mai mare succes". Dar recunoaşterea individualităţii valahe ar fi constituit un deziderat "nereal", căci ar fi lipsit condiţiile pentru concretizarea lui. Dar cuvântul decisiv, în această chestiune, l-au avut unii sârbi şovini, originari chiar din România!

\- In oraşul Zăicer a apărut o română din ţară, măritată cu un fost emigrant iugoslav (antititoist). Nişte Românce din partea locului, identificând-o, au înconjurat-o cu prietenie şi îndemnau şi pe altele s'o vadă "pe Rumâna asta a frumoasă". Una o întrebă: "Maică, oare şti-vei Tu cine suntem noi?" -Nu ştiu, a zis musafira, neînţelegând chiar bine întrebarea. "Apăi, maică, noi suntem aia Români din Valea Timocului, de care s'a vorbit mult la radio al vostru pe vremea lui Antonescu!" Socotind că discuţia lunecă pe o pantă compromiţătoare, biata vizitatoare a căutat să scape cât mai repede de admiratoarele sale...

\- Auzindu-ne vorbind româneşte, în gara Belgrad, un tânăr se apropie şi ne spuse că e Român de pe la Subotiţa, că tare a vrut să cunoască România, că în acest scop a participat la un concurs iugoslav pentru o bursă pe trei luni, dar că "au fost preferaţi nişte Sârbi". El ne rugă foarte mult să-i trimitem din România un abecedar, ca să înveţe a citi româneşte. La Bucureşti însă nu-i puteam găsi abecedar la librărie, căci se difuzează numai prin şcoală. Procurând un exemplar dela un elev, i l-am trimis tânărului; am primit însă răspuns că era plecat deja ca "Gastarbeiter".

După două zile la Lubljana, un bărbat mai tânăr se tot ţinea la distanţă după grupul nostru. O colegă nu înceta cu alarma că suntem urmăriţi de "agent". Îmi aminti însă de cel din gara Belgrad şi mă adresai "urmăritorului": "Hei, tu ştii româneşte?" Luminându-i-se faţa, el se şi apropie de noi. De ce nu veneai? îl întreb. Zise: "Băgam de seamă că sunteţi chiar dela Bucureşti, ama îmi era cu sfială să mă apropii, că acum mai întâi şi'ntâi văd bucureşteni". Era din Craina (Negotin).

Un altul,originar tot de acolo,întâlnit la "Tivoli",ne spuse că principala cauză pentru care s'a "aşezat cu lucru" în Slovenia,e că acì el nu se simte obiect de discriminare etnică.Acolo,în Serbia,zicea el,nu ţi-o spune,dar vezi cum ţine seamă de faptul că eşti "Vla" şi te frânează.

- In cadrul schimbului ştiinţific-cultural,sosise un grup de etnografi din România la satul Ždrelo,în munţii Homolie.Sătenii de acolo,Români şi ei,înconjurară autobuzul de îndată ce auziră vorbă şi deduseră că sunt musafiri din România.Nu gazdele sârbe,ci R.Vulcănescu în persoană,responsabilul grupului,se alarmă în cel mai mare grad şi zise cam aşa: "Le-lee! închideţi totul şi nu comunicaţi cu Vlahii,dăm de vreo beleà!" Vlahii respectivi,mai ales Vlahinele, îşi îndreptară cârcota greşit împotriva gazdelor sârbe: "De ce,soro,nu-i lăsară pe Rumânii ăştea să iasă la noi? Da ce,noi n'om fi având mâncare şi bere să-i gostim pe ăi dela Rumânie!" (Omologii sârbi,în schimb,nu-şi făcuseră asemenea scrupule ca R.Vulcănescu,când veniseră la Sviniţa,Ograjdena,Liubkova,dincoace de Dunăre)./Aceste Romànce figurează într'o stampă publicată de F.Kanitz la 1892,văzându-se în ea costumul lor caracteristic/.Ulterior a fost la Ždrelo şi Emil Petrovici.Din faptul că o romàncă localnică şi-a făcut cruce că a trăit să audă că există până şi şcoli înalte româneşti pe acolo(pe la Cluj),distinsul slavist a conchis că Românii din Serbia n'au conştiinţă naţională! Iar el era originar dintr'un sat din... actuala Voivodină!

- La Casa de cultură a unui oraş din Suedia avea loc întâlnirea publicului cu scriitorii imigranţi.In timpul unui program de dansuri populare,observ pe două tinere croate port românesc.Pun faptul pe seama asemănărilor obişnuite în Balcani,însă aud în apropiere vorbă românească("Nu-ştiu,mă,nu-ştiu").Intreb pe cei din grup,de unde sunt? -Din Sârbia,din Craina,răspund ei. -Apăi,voi nu trageţi acì un joc,şi voi,aşa... -Ma,jucăm noi de stopim,nu ca aştea,amateri! Dară n'o făcem aici,numa trecem în Danemark; acolo sunt mulţi numai de-ai noştri şi făcem noi acolo jocul nostru aşa cum trebue.La ăştia aici le-am dat costume de ale noastre,că ii nu prea au de-ale lor. -Care costume? -Iete pe alea două fete ale dintâi,ţoalili de jos sunt rumâneşti,din satul nostru; iar bluza-aia ie dila Turnu Severin,am cumpărat-o noi de acolo. -Nu cumva aveţi plăci cu cântice de la voi? -Ma,avem noi casete,câte vrei! Unul adăogă: Mergeţi până la maşina mea şi ascultăm pe loc.Merserăm.Ascultai o bună parte din cântece.Interesante. -Şi ascultaţi mult? întreb. -Şi când maşina rade pe asfalt io îi dau drumul şi numai ascult.Am şi din România,pe Maria Ciobanu,pe Dolănescu,Maria Lătăreţu.Îi aveeem! -Dar,de citit,citiţi câte ceva pe româneşte? -Mai încercăm noi,când picà aşa ceva,ma n'am prins de tot cum merge gramatica-aia; că noi, de,n'avem gramatică la limbă.

- Am fost şi eu la Hora cea Mare! Nu altundeva,ci într'un oraş din... Danemarca.Nu la o horă oarecare,ci la una cum numai Românii crăineni(din Serbia) ştiu să facă,ei păstrând cu vigoare până astăzi şi târînd până spre Baltica tradiţia jocului lor românesc.Hora Mare se face de Paşte,Rusalii,Crăciun,Nedeie, etc.,în poarta bisericii sau,iarna,într'o sală.De data asta avu loc mai întâi o parte oficială,apoi program cultural-artistic cu participare iugoslavă şi daneză.Plecând aceşti reprezentanţi,rămase pe loc poporul acela ce-l auzeai vorbind româneşte,cu programul său: Ora-a-Mare.Mai întâi unul Al-Oprii,acompaniat de violonistul Al-lu-Ienuţă,interpretă cântecul valah autentic: "Zo ie grea străinătatea".Zicea acì,printre altele: "Toţi copiii părinţi are,/când se face Ora Mare,/numa copilaşii mei /umblă fără premeneli,/de ţi-e mai milă de ei!"

Horele sunt româneşti,dela Craina.In ele se prinde mic şi mare,alţii intră în mijloc să privească,bătrânii contemplă de pe lături,sau urcaţi pe bănci,ca la ei în sat.Multe neveste şi fete,chiar copile,sunt îmbrăcate în portul lor românesc.La mare cinste e şi periniţa,numită de ei "căpătâiu"(=perină).Sârbeşti erau două jocuri: unul "Jikino"(al lui Jica) şi al doilea,bucurându-se de mare preferinţă,de vreme ce se cheamă "Stara Vlainea" sau "Staro-vlaško".

Nici de data aceasta nu rămase ignorată amintirea Mariei Lătăreţu şi a unor cântece ale ei.Unuia,pe nume Cărămidar-evici,umblat ca Gastarbeiter prin Franţa, Germania şi acum Danemarca,îi povesti,în auzul şi al altora,despre fascinanta întâlnire dintre cântăreaţa legendară şi lăutarul Colă din Vidin(vezi "Vatra", nr.140).Il podidiră şi pe el lacrimile.După terminarea Horei Mari,la ziuă,un autobus transporta o bună parte din participanţi la destinaţie.Erau toţi Români, inclusiv şoferul.Un tânăr cu plete cânta acì,în continuare,arii şi cântece "de dor" de la Craina. Am fost la Ora-a-Mare a Românilor crăineni.Zice că ei o fac şi pe la Viena,Salzburg şi alte locuri.-

* Aromânii.- La o emisiune a televiziunii suedeze pentru imigranţii greci, în Februarie,s'au putut vedea frumoasele datini de nuntă caracteristic româneşti,filmate de "Vlahii" din(anticul) oraş Theba,în Thesalia.Vestita nuntă a acestor fraţi ai noştri constituie o adevărată paradă de somptuoase costume populare,dansuri şi cântece.În emisiune se specifică cine sunt Vlahii,dar cântecele şi conversaţiile se auzeau în greceşte.

- O Macedoromâncă,întâlnită în Scandinavia,mărturiseşte că până la vârsta de 7 ani n'a cunoscut alt grai decât pe cel matern,aromânesc.Pe urmă însă,cu şcolaritatea întâi în limba sârbă,apoi în macedo-slavă,vocabularul graiului matern a suferit o reducere în aşa măsură,încât azi cu multă greutate îşi "mobilizează" expresiile acestuia.Se întreba cu ciudă cum de în limba ei maternă nu s'a scris niciodată literatură.Când îi arăt texte în aromână,rămâne uimită!

- Un Aromân stabilit în Australia scrie undeva,într'o revistă din Europa: "Ne străduim să organizăm aici o comunitate bisericească valahă.Nu mai vrem să slujim sârbismului!"

- Viteazul cruşovean Pitu Guli.In compartimentul tixit al trenului Belgrad-Niş(în 1968) se iscă o discuţie pe chestia luptătorilor din război şi a pensiilor respective.Cineva folosi cuvântul "vitejie".Un bătrân din faţa mea interveni: "Vor fi fost ei alţi luptători şi viteji,însă ca vlahul Pitu Guli în 1903 n'a fost altul!" Şi începu să critice mas-media că nu vorbeşte şi scrie despre acest erou.Călătorii,nefiind în temă,tăcură.Recunoscui în protestatar pe Aromân şi ţinui să-i ispitesc ambiţia,zicând(pe bulgăreşte): "Dar,a fost pe la Cruşova şi bulgarul Karev"! Karev,zise,a... fost Karev.Dar Pitu Guli a ţinut piept turcilor şi şi-a dat viaţa eroic! Îl întrebai dacă e Aromân şi el ocoli răspunsul: "Nu,eu... sunt de aci,din Kraguievăţ şi am fiica măritată cu un maior la Belgrad.Numai,vorbesc pentru adevăr şi dreptate!" Ştim însă că în Kraguievăţ există un număr de familii aromâne.Adevărat că ziarele din Belgrad nu scriau despre fapta eroică a lui Pitu Guli; cele dela Scopie subliniau însă că singurul care n'a cedat în faţa askerului turc a fost "vlahul Pitu Guli". Monumentul lui la Cruşova e pe locul căderii în luptă.

- Şi acolo sunt tot Români! Unchiul Nae Bobescu,căzut prizonier la Sârbi ca soldat al Austro-Ungariei,în 1914,s'a văzut apoi târît în exodul fioros peste Albania spre Corfu.Odată,îmi spuse el,a scăpat ca prin minune din acel calvar,datorită numai faptului că "şi acolo am dat,peste tot,numai de Români!" - Cum Români,când acolo sunt Arnăuţi-Albanezi! intervenii eu,cu cunoştinţele mele de elev. -Ha,asta o învăţaţi voi la şcoala voastră,zise unchiul Nae; să ştii însă că eu,cât am mers peste Golgota albaneză,mereu am întâlnit Români.Ei m'au salvat pe mine,atunci când oamenii mureau ca muştele,că iată-mă viu până astăzi.Când mă auzeau că vorbesc româneşte,scoteau ultima bucată de pâine,neagră,zicând: na,că eşti de-al nostru,şi să te păzească Dumnezeu! -Apăi ce fel de Români puteau fi ăia tocmai acolo? perseveram eu,în îndoiala mea.La aceasta, unchiul Nae răspunse în felul său,original: Apoi şi tu! Ce fel de Rumâni? Rumâni,iac'aşa ca şi noi ăştia,cum altfel să fie! Aduceau ei vorba cam altfel, ţânţăreşte,ama ne înţelegeam.Ce,ăia dinspre Stupini nu zic porumb? dar tot cucuruz ie! Asta ie,copile! zise Nae - şi încheiè povestea ţipând să alunge o javră de câine ce se apropiase prea mult de strachina lui cu fasole prăjită.

- Un timocean povestea că tatăl său,apoi şi el,au ţinut ani de zile pe"laiţă",ca un lucru de cel mai mare preţ,singura carte românească ce o aveau,procurată de la... Scopie! Tatăl fusese soldat la Sârbi în războiul balcanic şi ajunsese cu armata la Scopie.Intr'o zi aude două fetiţe vorbind româneşte.Mare i-a fost mirarea când a aflat că şcoala la care mergeau acele fetiţe era românească.A împrumutat dela ele manuale,cărţi,şi le-a citit cu nesaţ.Pe una,cu basme despre Ileana Cosânzeana şi altele,n'a mai restituit-o,ci a dus-o cu el acasă,după 5-6 ani de soldăţie. "Da de Leana Cosânzeana-aia este la noi de se cântă cântec lung",spuse interlocutorul timocean.

- Prin 1947,când pe un şantier din Tuzla iugoslavă se aflau şi nişte"brigadieri" din România,veneau la ei şi le căutau cunoştinţa "fel de fel de Români care spuneau că n'au văzut Români adevăraţi(din România) de când sunt ei pe lume".Era vorba,evident,în primul rând de Karavlahii din Bosnia,despre care scrisese Teodor Filipescu încă prin 1907.In meşteşugul prelucrării lemnului, practicat de către aceşti Karavlahi,se găsesc cuvinte ca acestea: arcuşu,zăoru, climpuşu,gegetaru,puntiia,călcătoarili,etc.

- Nefiind admis de autorităţile greceşti să cerceteze graiul megleno-român

la faţa locului,un romanist strein a recurs la procedeul de a invita pe unii
dintre românii aceia la confraţii lor din partea iugoslavă (acì sunt trei sate
megleno-române) şi acì le cercetează lexicul.

- In cutremurul de la 4 Martie şi-a pierdut viaţa şi binecunoscutul actor
Toma Caragiu.Înfăţişarea lui,trăsăturile feţei,erau tipic armâneşti.Jocul de
scenă,replicile în rolurile jucate,arătau deasemeni un spirit vioi,ascuţit,
adesea ironizant,caracteristic multor aromâni.Îi asociam figura cu a lui Bran
Nuşici,alias Alcibiad Nuşu,marele dramaturg de altădată la Belgrad.In familia
lui Caragiu se păstra vie tradiţia şi conştiinţa armânească,inclusiv graiul.
La Bucureşti se vorbeşte că în dărâmăturile apartamentului său s'a găsit un
întreg depozit de arme şi muniţii.

- Cu săvârşirea din viaţă(în Bucureşti),la vârsta de 85 de ani,a profeso-
rului Tache Papahagi,nobila cauză a Aromânilor a pierdut un strălucit susţină-
tor.In operele sale etno-lingvistice şi mai ales în monumentalul său Dicţionar
al dialectului aromân,decedatul Papahagi a afirmat identitatea,adesea contes-
tată ori ignorată,a neamului aromânesc.Tocmai din această cauză a"binemeritat"
el ca acaparatorii comunişti ai învăţământului românesc,cu zisa"reformă" din
1948,să-l poftească "afar'din Facultate" şi să-i confişte samavolnic bogata
bibliotecă de specialitate.L-am găsit mai târziu dedicat îngrijirii mamei sale
foarte îmbătrânite şi întreţinerii a doi porumbei de pe balconul locuinţei.

* Românii din Bulgaria.- El,Liubu al-lu Filip al-lu Ion al-lu Truţu,origi-
nar din zona Vidinului-Bulgaria (nu din vecinătatea Spaniei,cum ar putea sugerà
înşirarea în numele lui a atâtor ascendenţi),stabilit de mult în Occident,poar-
tă sub carapacea(el ar zice "vrâşnicul") numelui său bulgarizat flacăra ne-
stinsă a românismului trezit spontan,renăscut ca o pasăre fenix din spuza du-
rată în stratul de jos,cel de fond,al conştiinţei româneşti de-acasă,dela pă-
rinţi.Iar de sub învelişul gros al culturii slave,bulgare,ce i-a fost"dăruită"
cu multă râvnă,străbate şi se întăreşte tulpina culturii sale române,a celei
populare,autohtone şi mai mult autodidacte.Şi-o cercetează singur şi şi-o în-
tăreşte cu hotărîrea caracteristică celor din Şcoala Ardeleană,odinioară.De cum
abordează cauza românismului şi a Românilor săi din mijlocul cărora provine,
vocea sa îşi ridică spontan intonaţia.Nu-şi dă seama cât de mult doreşte să
fie auzit.Conştiinţa lui vrea să strige departe şi cât mai răsunător posibil.
Totuşi,deocamdată nu se dă în vileag,ci se mărturiseşte numai celor ce-i
pot înţelege păsurile.A ales însă o cale indirectă,mult prea indirectă.Anume:
o afirmare personală pe alte planuri va trebui să dea tărie mărturisirii sim-
ţămintelor sale intime,când va sosi "ziua cea mare".Acea zi va veni negreşit,
zice; nu ştie însă când.Iar până atunci,până la ceasul acela al destinului,
răbdare şi discreţie întru pregătirea luminilor ca ale celor cinci fete înţe-
lepte.Vrea să dea la iveală o istorie a ţinutului său natal plin de românime,
scrisă în grai "valah" cu litere chirilice-bulgăreşti,"ca să înţeleagă şi să
poată citi tot natul".Intre timp însă,mergând pe calea ce o numeam indirectă,
el serveşte cauza literaturii bulgare.A publicat,într'o limbă de circulaţie
mondială,un roman pe temă de istorie bulgărească,înserând în text şi nume ro-
mâneşti,cum şi referiri la Români.E el un Rakovski care a învăţat patriotismul
(bulgar) la şcoala patriotismului grec,la care a fost nevoit să-şi facă instruc-
ţiunea? Sau un Boiagi care se ivea neamului său armânesc de departe,din Viena
(1813),cu a sa"giovăsire" în limba părinţilor,ignorată,apoi chiar anatemizată?
Deocamdată,vidineanul e un mare frământat,un idealist în surdină.Mâine poa-
te,cu preţul jertfei,va fi vestitor al împlinirii vremii şi chemător la drep-
tate,- dreptatea cea inalienabilă pentru frântura de neam românesc ce-şi durea-
ză fiinţa acolo,înspre Haemus,tot cu discreţia caracteristică acestui fiu al
său,care-şi poartă visurile sbuciumate printr'o mare urbe europeană.

- Doi studenţi bulgari,Valahi după obârşie,au stat timp de patru ani în
aceeaşi cameră şi unul dintre ei nu s'a mărturisit celuilalt că şi el e Vlah.
Celălalt constată abia în vizită la satul lui că e primit cu vorbă românească.
Intrebat,amicul îi mărturiseşte că lui i-a fost ruşine a spune că e "Vlah"!

- Recent,un ansamblu folcloric bulgar prezenta la Copenhaga,printre altele,
jocul numit "Rusaltzi".E vorba de jocul Căluşarilor,care,cum se ştie,se face la
Rusalii.Însuşi reputatul folclorist şi etnograf bulgar,M.Arnautov,admite că jo-
cul e românesc,dar că e tradiţional şi în ţinuturile de nord ale Bulgariei: Vi-
din,Lom,Plevna şi Şiştov: adică tocmai în locurile pentru care şi Enciclopedia
bulgară admite "ceva" locuitori români(numai 2.000!).Iată însă că în programul

tipărit în germană,"Rusaltzi" sunt definiţi drept un "dans ritual cu caracter păgân şi străvechi bulgar"(urbulgarisch)! Cât de transparentă e însă această mistificare se observă numaidecât,pe loc,din citarea denumirii de "vătaf" pentru şeful jocului: n'au fost prudenţi să-l facă omis,ca unul ce este românesc şi nu bulgăresc,- cum au ocolit denumirea "floricica" pentru melodia specială ce duce jocul la apogeu.Jucătorii aveau bastoane,şi clopoţei la opinci,dar straie puţin caracteristice Căluşarilor.Dinamismul jocului nu-l putea atinge pe acela al Românilor.Ansamblul provine din Gornea Oriahoviţa,lângă Şiştov.-

* Istroromânii din Jeiani,când cer bilet de autobus dela Fiume la comuna lor,se adresează la ghişeu(în glumă,dar) de regulă: unul pentru Bucureşti! Jeianii sunt "capitală" a românimii istriene şi,socotesc ei,poate fi numită Bucureşti.Iar cassa le emite biletul în regulă.

\- Aflând că venim din Bucureşti,gazda noastră la Fiume ne spune că avem mulţi conaţionali în împrejurimile oraşului.Zicea că sunt "rumuni",şi copiii lor până la mergerea la şcoală nu cunosc alt grai decât numai "rumunski".Gazda, o slovenă,preciza că istroromâni se găsesc "şi acì la Munie,numai 15 minute cu trenul.Unul dintre ei,Turković,trece cam zilnic pe la noi,numai acum din cauza acestor ploi nu apare".Ploile acelea ne împiedicară şi pe noi a face o deplasare până la Munie,loc nu prea întâlnit printre cele cercetate de romanişti.

* Banat.- Fanfara din Cuştei,sat românesc în Voivodina,a fost înfiinţată în 1910 şi are 200 de membri.Când apar cu toţii în costume bănăţene,impresionează în cel mai mare grad.Fanfara face parte din societatea,mai veche,"Mihail Eminescu",ambele înfiinţate pe vremea "Astrei" transilvănene.-

* Ucraina.- Un ziarist suedez notează(1975) că în Ucraina există 112.000 de Români(în afară de 265.900 de "Moldoveni"),dar că,în urma grăbirii rusificării lor,procentul celor ce-şi declară româna drept limbă maternă a scăzut în numai 10 ani cu 20%.Acelaşi mai menţionează că în recensământul sovietic figurează în R.S.Moldovenească,în 1970,separat de"Moldoveni",119.000 Români.-

* Printre meritele patriarhului Justinian,oficialităţile afirmă şi c'ar fi "purtat o grije statornică faţă de aşezămintele ortodoxe române de peste hotare,trimiţându-le preoţi,iconostase veşminte,cărţi de cult,reviste,cărţi bisericeşti,etc." Nu ştim care or fi acele aşezăminte,spre care se vor fi revărsat aceste îmbivşugate mili patriarhale.Prin deturnare de noţiuni tipic reseristă, poate vechile biserici din America şi Paris,- care însă aveau deja de toate, încât "grija statornică" dela Bucureşti n'a fost decât rezultanta denaturării cuvintelor lui Isus că "N'am venit să aduc pace,ci răsmeriţă!" De altfel,acest "merit"al decedatului nu-i amintit şi în "Tribuna României",cum ar fi fost mai logic: căci cititorii vizaţi ai acesteia ştiu prea bine ce-a fost"grija statornică",cu uitarea cuvintelor Buneivestiri: "... şi pe pământ pace între oameni".

Vom fi păcătuind noi când înţelegem că biserici "de peste hotare",pentru care patriarhul a format şi un "fond central misionar",ar însemna cele menite odinioară mântuirii sufletelor şi graiurilor româneşti de prin Grecia,Macedonia,Bulgaria... Sau un eventual misionarism la Românii sud-dunăreni,supuşi acţiunii slavizante din partea bisericilor vecine,surori întru ecumenicitate.De asemenea obiective majore ale ortodoxiei însă,întâiul stătător al Bisericii Române Ortodoxe "fugea ca dracul de tămâie"! Biserica română din Bitolia,de pildă,iu dărâmată chiar în aceşti din urmă ani! Cât despre Românii din Bulgaria,- când cu vizita la Bucureşti a patriarhului Chiril nu s'a făcut nici măcar o vagă aluzie la nesocotirea poruncii Sfântului Duh de a se propovădui Sf.Evanghelie fiecărui norod în limba lui.Şi dacă cu Chiril,care ştia bine româneşte, căci făcuse Teologia la Cernăuţi,s'a ocolit orice chestiune bisericească(românească),cu atât mai mult cu patriarhul Gherman al Serbiei,venit şi el la Sf.Spiridon în Bucureşti.A venit acì şi patriarhul ecumenic Atenagora.Spusu-şi-au oare cei doi patriarhi,cu acest prilej,bineţe în grai aromân(Athenagora),respectiv român(Justinian)? Ne temem că dacă Athenagora va fi şi şoptit ceva în genul lui Averchie odinioară,urechile demnitarului Ungro-Vlahiei n'au recepţionat destăinuirea,precum ale domnitorului Cuza cândva.Căci soglăsuirea amintită dictează: a nu vedea,a nu auzi! Versoul încârduirii cu comuniştii dicta Patriarhiei să găsească biserici"peste hotare" aiurea,oricât de departe s'ar afla... Iar pentrucă a înoit lucrarea Bisericii"potrivit realităţilor vremilor noastre", între altele desfiinţând Biserica greco-catolică din Transilvania,patriarhul Marina avea şi nişte "ordine şi medalii ale R.S.R."...

Sava Gârleanu

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

* Mons.Aloisie Tăutu,în "Bună Vestire",vol.II omagial,Roma 1975:

Ceea ce ne miră însă mai mult e cum de actualii moscoviţi dela Bucureşti, cari pretind a fi români şi a guverna pentru binele poporului român,au luat în braţe pe Bălcescu,ale cărui sentimente şi idei se bat cap în cap cu ale lor, făcându-l simbolul ideilor şi metodelor lor distrugătoare.Bălcescu a luptat pentru libertate; ei au încătuşat în lanţurile robiei şi ale teroarei un popor întreg.Bălcescu a luptat pentru independenţa României,pe care ei au vândut-o străinilor cu toate bogăţiile ei,făcând-o politiceşte şi economiceşte vasala unei puteri străine.Bălcescu a luptat pentru o alianţă între Unguri şi Români în contra Ruşilor cutropitori; ei s'au făcut unelte slugarnice ale Cremlinului comunist.Nicolae Bălcescu a voit o clasă ţărănească înstărită,pe care ei o alungă din casele şi moşiile strămoşeşti.Nicolae Bălcescu a primit ultimul sărut al păcii şi al alinării din partea Bisericii Unite,pe care vânduţii dela Bucureşti o distrug cu mijloacele cele mai barbare şi neumane,ţinând pe episcopii ei închişi ca pe nişte răufăcători şi primejdioşi ordinei publice,iar pe preoţii şi credincioşii ei îi iau la goană ca pe nişte fiare sălbatice.Mult explică însă ignoranţa sau şarlatania.-

* La Montreal(Canada),un Comitet a organizat la 8-14 Mai,pentru sărbătorirea centenarului Independenţei,o săptămână românească,lansând în prealabil un inimos apel,pe care regretăm că nu-l putem reproduce în întregime:

Actul dela 10 Mai 1877 n'a fost altceva decât revenirea la nişte tradiţii de neatârnare... A vrut destinul ca,în acele momente cruciale,să se găsească la cârma ţării o pleiadă de bărbaţi patrioţi... In decurs de câteva decenii numai,au scos un popor la lumina Istoriei... Întâmpinăm Centenarul în împrejurări tragice.In primul rând prin existenţa în patria noastră a unui regim de inflexibilă dictatură,care a suprimat drepturile naturale ale omului... In al doilea rând pentrucă provincii prin esenţă româneşti,Basarabia şi Bucovina de nord,ne-au fost din nou înstrăinate... Putem spune că vom sărbători mai degrabă un simbol decât o realitate... Şi caşicum n'ar fi fost deajuns,soarta a vrut să ne încerce încă odată,trimiţând asupra căminelor din patrie repetate calamităţi ale naturii... Este un centenar îndoliat şi ne adunăm cu inimile cernite... Avem limpede în cugetele noastre datoria de a denunţa încălcările... datorie greu de purtat,dar în acelaş timp dătătoare de nobleţe... Să nu ne comportăm în supravieţuitori norocoşi,ci în păstrătorii unui Ideal şi continuatorii celor ce i-au dat realitate cu un secol în urmă! Fericirea nu se cumpără,libertatea nu se primeşte în dar.Trebue să ni le făurim singuri.-

* Onisifor Ghibu,Pe baricadele vieţii - Anii mei de învăţătură(1889-1909):

"... Cu câtă pietate am călcat pragul sălii de cursuri din localul vechii universităţi -din Jena- în care genialul poet şi patriot Fr.Schiller,profesor de istorie universală,a vorbit odată cu admiraţie despre Horia al nostru din Albac,despre faptele lui eroice şi despre moartea lui tragică..."

* M.Camilucci publică în "Osservatore Romano" din 18-19 Aprilie un simţit articol "La o sută de ani dela naşterea lui Brâncuşi",cu subtitlul "Când nu mai suntem copii,suntem deja morţi".Deviza sub care a lucrat Brâncuşi,"acest ţăran român de statură patriarhală şi cu ferma umilinţă a maestrului",lozincă sub care ar trebui să lucreze orice artist adevărat,şi-a dictat-o singur la 17 Mai 1936: "Créer comme un Dieu,commander comme un roi,travailler comme un esclave".-

* Giuseppe Prezzolini,în "Borghese",17 Aprilie 1977: Nu m'am convertit la comunism; sunt un observator şi mă limitez să spun că poporul rus,trecut dela tirania ţarilor la a Sovietelor,fără nicio experienţă a libertăţii de cuvânt, nu este copt,cel puţin azi,pentru libertăţile constituţionale născute în Anglia la 1215 şi înrădăcinate în acele populaţii după lungi secole de lupte şi de schimbări economice şi sociale.Forţa şi libertatea Statelor Unite ne sunt prea scumpe pentru a fi jucate pe carta libertăţii lui Soljeniţin,a lui Zaharov,a lui Bukovski şi a altor eroici dar singuratici şi ingenui disidenţi.Când un birocrat conştiincios din Statele Unite a vrut să vadă câte erau statele ce respectau drepturile omului,şi-a dat seama că mai mult de jumătate din acelea pe care America lui Carter le subvenţionează sau le ţine în consideraţie ar trebui excluse dela favorurile americane... Dar să sperăm că şi un încăpăţânat ca acest Carter va auzi,cel puţin dela o parte a presei americane,vocea realităţii. Calea de bătut,dacă chiar ţine să deranjeze serios pe ruşi,nu e aceea a liber-

tăţii de opoziţie a indivizilor,ci aceea a opoziţiei popoarelor supuse,nu jugului comunist,care nu importă,ci jugului Rusiei,care importă foarte mult.Nu se merită să te ocupi de furnici izolate,când există furnicare întregi...

* Andrei Amalrik,în "Borghese",6 Martie 1977:

Sunt reprezentantul grupului de pază pentru aplicarea acordurilor dela Helsinki şi în această calitate am cerut audienţă la preşedintele Republicii franceze,semnatară a acestor acorduri.Drepturile omului sunt deasupra oricărui protocol şi uzanţă diplomatică.Franţa a fost prima care a proclamat drepturile omului şi nu trebue s'o uite.Mi s'a spus că preşedintele republicii e dus la schiuri şi nu mă poate primì.Dar datoria unui preşedinte nu e aceea de a merge la schiuri sau a cânta la pian,ci de a face politică,iar în acest moment eu, Amalrik,sunt pentru preşedinte politica.

Situaţia din Rusia îmi pare asemănătoare cu aceea din preajma morţii lui Stalin.In aşteptarea unui sfârşit inevitabil,partidul a procedat atunci la o masivă represiune,pentru a-şi garanta controlul puterii.Se organizaseră campanii propagandistice de tot felul contra evreilor,a medicilor,a scriitorilor. Azi sunt acuzaţi disidenţii că pun bombe în metropolitana din Moscova.Există însă o diferenţă: astăzi Rusia nu mai e izolată ca'n vremea lui Stalin şi poate să-şi facă vocea auzită.Noi suntem această voce.In acest moment,în Rusia e o aprigă luptă.Dictatura poate fi învinsă,mai ales dacă ţările apusene nu vor rămâne indiferente şi nu-şi vor spăla mâinile ca Pilat.Iată de ce rolul preşedintelui Carter e important.Dacă el va demonstra tiranilor sovietici că lumea cere respectul acordurilor dela Helsinki,conducătorii dela Moscova vor fi turburaţi şi divizaţi.Este ceea ce Bukovski caută să facă pe americani să înţeleagă.E ceea ce eu caut să fac să se înţeleagă în Europa.Guvernul Kremlinului nu e etern.Azi la Moscova e un partid unic,mâine vor fi mai multe partide.Diferenţa dintre Brejnev şi mine e următoarea: Brejnev reprezintă pe cei puternici, pe când eu reprezint pe cei slabi şi oprimaţi.

Obiectivul principal al disidenţilor e de a împiedica conferinţa din Belgrad să saboteze în loc să aplice tratatul din Helsinki.Franţa e calul troian însărcinat să ajute Kremlinul,să slăbească efectul şocului american,să neutralizeze pe Carter şi opinia publică mondială.Eu prevăd că la Belgrad,în Iunie, problema drepturilor omului nu va fi evocată; dar noi ne vom bate.Voi cere o viză pentru a merge la Belgrad.Vom cere opiniei publice mondiale să se trezească... Vom aminti că socialismul promisese toate libertăţile şi că a sfârşit prin a lichida toate libertăţile.Declar în mod categoric: pactul dela Helsinki e o înşelătorie,căci sovieticii au obţinut recunoaşterea frontierelor lor,adică a cuceririlor teritoriale,dar nu vor să plătească preţul,adică recunoaşterea drepturilor omului.

Renunţându-se la Helsinki,s'ar reîncepe războiul rece? Dar oridecâte ori în Rusia un cetăţean sovietic e privat de libertatea sa,e o operaţie de război rece.Şi-apoi,nu-i vorba numai de libertate.Noi vrem să mergem mai departe şi să controlăm puterea.Regimul sovietic e dominat de zece oameni,cari pot exercita un şantaj atomic faţă de toată lumea.Eliminând această clică,vom putea face în acelaş timpsă dispară sabia lui Damocle care atârnă asupra lumii întregi. Acest lucru trebue înţeles.Nu e posibil să neutralizezi un grup de briganzi cu concesii.Franţa îmi pare o altă Finlandă,s'a lăsat dusă de politica sa faţă de URSS.A vrut să facă diplomaţie independentă şi a sfârşit prin a se găsi şantajată de partenerul sovietic.A devenit o putere tehnocrată,când rolul ei e acela de a apăra libertatea.Acest rol a făcut mare Franţa.Preşedintele Giscard s'a lăsat înşelat de Brejnev când a fost la Moscova.Cu pretextul unei boale inventate spre a umili pe Giscard,Brejnev l-a trimis să facă o plimbare turistică pe câmpul de luptă dela Borodino în loc să-l primească la Kremlin.Şi acum,a doua umilinţă: Brejnev i-a interzis lui Giscard să mă primească.

Marchais are o strană poziţie,când susţine că nu trebue să se amestece nimeni în treburile interne ale Rusiei,dar el se amestecă regulat în treburile interne americane,spaniole şi italiene.-

* De centenarul Independenţei României,Prea Sfinţitul Valerian Trifa a răspândit o circulară de glorificare a evenimentului,care termină cu asigurarea că "refractari la otrava dimprejur ori chiar din casa lor,Românii îşi vor păstra fiinţa în orice configuraţie de împrejurări.Asta o dorim fraţilor noştri din ţară,pentru asta ne vom strădui şi noi Românii din America şi pentru asta cerem îndurarea şi ajutorul lui Dumnezeu".-

* Vasile Iasinschi,în "Gând şi faptă legionară",Madrid:
Căpitanul privea cu interes şi îndelung măreţia naturii pe ori unde îl purtau paşii întru cunoaşterea pământului străbun şi a locuitorilor lui.A fost o întâmplare că în ceasurile sale de desnădejde,instinctul său l-a îndreptat spre Rarău,muntele de care s'a legat pe viaţă? De pe coama acestui masiv se deschide o privelişte uimitoare pe valea Bistriţei spre Piatra Neamţ şi Vatra Dornei.Generalul Cantacuzino,în inspecţia taberelor de muncă din regiunea I,a ajuns sus, pe creasta Rarăului,mult la stânga de Pietrele Doamnei, -urcaserăm pe cărarea lui Mândrilă- s'a dat jos de pe cal să-şi desmorţească puţin oasele; era şi bolnav,pornise din vale cu temperatură.Uitându-se înainte,spre cota Sterie Ciumeti a muntelui Pietrosu,apoi la dreapta şi la stânga,a rămas ca o stană,oricât de înfrăţit fusese în viaţa lui cu munţii şi cu farmecul lor; a pus mâna pâlnie pe fruntea-i fierbinte şi,după un oftat adânc,cu glas domol şi cu greutate de om bătrân ne-a spus: măi copii,aşa frumuseţă n'am văzut de când mama m'a făcut.A lăsat privirile în jos,acoperindu-şi pieptul cu barba stufoasă şi a intrat în lumea gândurilor lui.Ne-am odihnit toţi câteva minute fără să-i turburăm linişt.ea.După acest scurt popas ne-a rugat să-l ajutăm,să-şi pună picioarele în scări.Susţinându-l,ca şi mai înainte,pornim la vale spre Schit şi tabăra"casei de odihnă".

Soarele cobora să se întâlnească cu apusul,atmosfera era limpede şi ochii ni se înecau în adâncimile albastre ale unui cer superb.In după amiaza aceea apăreau toate şiragurile de munţi îmbrăcate ca de sărbătoare; şi stâncile presărate pe toată întinderea semănau a fi nişte străjeri uriaşi în ţinută de gală şi în poziţie de onor pentru prinţul din poveste,care îşi făcuse apariţia pe aceste meleaguri.Peste tot linişte şi o feerie încântătoare din minunile Celui Atotputernic.Căpitanul în faţa unei privelişti ca asta era inundat de un sentiment de pietate,pe care rareori îl împărtăşea şi celor din jur; ci mai mult îl învelea în taina tăcerii şi cuprins de o linişte desăvârşită rămânea pierdut într'o meditaţie evlavioasă.

* Ilie Gârneaţă,în "Insemnări",B.Aires 1963:
Insist asupra ideii că scrisul Căpitanului şi al celorlalţi şefi legionari nu trebue şi nu poate fi cenzurat,ciopârţit sau modificat după vrerea fiecăruia.. Să considerăm o datorie a respecta autenticitatea gândurilor lui şi ale celor ce nu mai sunt printre noi.Să nu permitem ca orice neisprăvit să cenzureze scrisul celui ce a creat cea mai formidabilă doctrină politică a erei noastre.N'am cuvinte destule să înfierez profanarea pe care impostorul care s'a strecurat la conducerea Mişcării,după asasinarea Căpitanului,a făcut-o cenzurând şi eliminând părţi din scrierile acestuia pe care nu le înţelegea sau care nu-i conveneau.Avem atâtea exemple triste de ciopârţire şi eliminare din operele Căpitanului.In cartea "Pentru Legionari",cel însărcinat cu tipărirea a scos pasagii care se refereau la persoane pe care el nu le agreea.Istoria s'a repetat în ediţiile italiană şi germană ale acestei cărţi."Insemnările dela Jilava" au suferit cel mai mult maltratarea acestor inşi străini de spiritul legionar...

* Corneliu Z.Codreanu,Vânzarea,în "Insemnări",B.Aires 1963:
Sufletul dumnezeesc al Mântuitorului Isus Cristos,de acolo de sus,desigur îşi aduce aminte de timpul petrecut pe pământ,ca om,printre oameni.Multe din aceste amintiri sunt dureroase.Cea mai dureroasă amintire nu este însă nici amintirea palmelor pe care le-a primit dela Ana şi Caiafa,nici aceea a mulţimii nebune de mânie care striga: răstigneşte-L; nici chiar aceea a răstignirii însăşi,cu nenumăratele dureri ale oaselor străpunse de cuie.Niciuna din aceste amintiri dureroase nu este însă ca aceea care îi sângerează necontenit inima: amintirea vânzării! Nu L-a durut atât că mii de oameni au strigat "răstigneşte-L", pe cât L-a durut faptul că unul din cei doisprezece pe care i-a crescut la sânul Lui,pe care i-a iubit nemărginit,L-a vândut.Acesta este punctul culminant al marilor dureri ale Mântuitorului.De aceea,oridecâteori vede vreo "vânzare","trădare" pe pământ,faţa Lui se întristează nemărginit şi inima Lui sângerează de durere.Faţa Lui se întoarce cu oroare dela trădător.Şi de unde îşi întoarce Domnul faţa,de acolo începe pustiul,blestemul şi moartea.

* Ioan Păscaluţă,Problema Basarabiei,în"Europa şi Neamul Românesc",Apr.77/
..Să-mi fie îngăduit să cred că Academia Română de Ştiinţe va şti să demonstreze Academiei de Ştiinţe a RSS Moldoveneşti că o bună,uşoară şi corectă exprimare în limba moldovenească-română se poate face numai cu litere latine,aşa cum au socotit acum 60 de ani învăţătorii şi oamenii luminaţi din Basarabia,

care la congresul invăţătorilor din întreaga Basarabie,din 25-27 Mai 1917,au hotărît şi au introdus în şcoli alfabetul latin.Academia Română să mai arate colegilor lor din Chişinău că nu este bine să introducă în limba română cuvinte ruseşti,pentrucă vocabularul limbii române este destul de bogat şi s'au folosit de el în minunatele lor lucrări: Vasile Alecsandri,Mihail Eminescu,George Coşbuc,Octavian Goga,Alexei Mateevici,Ion Buzdugan,Gheorghe Păun şi mulţi alţi poeţi şi prozatori români şi basarabeni ca: Ion Creangă,Alexandru Sturza,Bogdan Petriceicu Hajdău,Alecu Russo,Alecu Donici,Costache Stamati,Dumitru Moruzi... Aşa că nu este nevoie a se recurge la cuvinte ruseşti,căci ele,având un înţeles specific rusesc,întrebuinţându-le,în unele cazuri va schimba cu desăvârşire înţelesul frazei,aşa cum s'a întâmplat cu ocazia deschiderii Academiei de Ştiinţe a RSS Moldoveneşti,când un mare"savant" de prin Tiraspol a înlocuit cuvântul moldovenesc"ştiinţă" cu cuvântul rusesc"nauca",scris cu litere ruseşti şi a ieşit "Academia năucă" a RSS Moldoveneşti...

* <u>Ştefan Cotigescu</u>,O cronică a războiului pentru independenţă,Buc.1976:
De la Craiova necontenit trecea oştire română spre Calafat,tunuri,ghiulele, prăfării şi alt material de resbel,încât era lucru de spaimă,ca nevăzut de secoli; la câte un tun punea câte 8 perechi de boi.Se înfiinţaseră depouri de furaje şi de proviziuni la Băileşti,Galicea Mare,iar pe urmă la Poiana,Cetate şi Calafat,unde era şi grosul armatelor,unde se căra necontenit pâine de la oraşe şi orz,fân,paie,ce se găsea tot... Indată ce ajunseră toate corpurile la locul indicat,s'au construit un pod solid peste Dunăre între Corabia şi celălalt mal, lucrat de soldaţii noştri.Şi după ce se sfinţi podul,se botezară steagurile,se cuminecară toţi soldaţii şi se săvîrşi serviciul divin de către Prea Sfinţia Sa Părintele Atanasie Episcopul Râmnicului,în capul podului,şi după ce s'au dat un ordin de zi pre armată,prin care-i invita a merge să se lupte pentru Ţară şi Dumnezeu,pe la 20 August 1877 au trecut dincolo,în Turcia,toată armata română, înaintând spre Plevna la punctele ce avea determinate.In România rămăsese numai Divizia I,care păzea cu mare strictеţe frontiera de la Cetate,Calafat,Ciuperceni şi pe cei presăraţi până la Bechet.Apoi se concentrară toţi miliţienii şi păzea pe marginea Dunării băgaţi în gropi ce era făcute într'adins înaintea vighetelor.Căci cum ridica miliţienii capul,turcii da cu puştile şi astfel da unii în alţii peste Dunăre,trecea gloanţele în toate părţile peste râu.Se făcuse baterii la Rast şi trăgea în Lom.Intotdeauna era pe margine o mare temere pentru eşirea turcilor,fiind că,cu plecarea oştirilor se slăbiseră forţele şi turcii se încerca mereu să iasă.La Calafat se trăgea necontenit tunuri în Vidin / şi din Vidin în Calafat.

<u>VOINŢA NEAMULUI</u>

În ţara noastră românească
Vrem înşi-ne stăpâni să fim
Şi stăpânirea ţării noastre
Cu nimenea n'o împărţim.

Şi nu vrem noi,românii,fruntea
În veci la nimeni s'o plecăm,
Şi din moşie nici-o palmă,
O unghie n'o să lăsăm!

Nu vrem să închinăm popoare
Sub mândrul sceptru românesc,
Ci să trăim din viaţa noastră
Şi dreptul nostru strămoşesc.

Nici la răpiri ne sboară gândul,
Dar vai acelui ce-a'ndrăsni
Ştirbiri moşiei a ne face!..
El cu viaţa va plăti.

Căci pe moşia cea străbună
Vrem înşi-ne stăpâni să fim,
Şi stăpânirea ei cu nimeni
Nu cugetăm s'o împărţim!

&& <u>Mitropolitul Mladin</u> a vorbit la <u>Sâmbăta de Sus</u> despre ctitorul Constantin Brâncoveanu,"care a preferat să moară cu fiii lui,decât să se lepede de credinţa strămoşească".Păcat că eroica pildă n'a găsit niciun ecou în inima ierarhului dela Sibiu! Nici n'ar fi de altfel cazul,căci,dacă pe-atunci erau vremuri grele,astăzi,ne asigură mitropolitul ceauşist,"trăim într'o ţară liberă şi independentă".Să nu fi aflat niciodată Mladinul nostru,din rarele răsfoiri ale Scripturii,că "minciuna e dela diavolul"?...

&& Vorbind de <u>mânăstirea Cozia</u>,veche de 600 de ani,"<u>Telegraful român</u>"(al lui Mladin,nu al lui Şaguna) afirmă că "cea mai importantă vizită pe care mânăstirea Cozia a avut fericirea s'o primească a fost a Preşedintelui României,Domnul Nicolae Ceauşescu".E drept că pe-acolo a trecut şi Mircea,ctitorul,ba chiar Mihai şi Brâncoveanu,dar aceştia erau doar nişte pârliţi de voevozi,şi nu cizmari emeriţi,cu diplomă"pe puncte"...

NOTE ŞI COMENTARII

* Ciudaţi evreii ăştia! După ce au dus prăpădul lui Marx în Rusia,acum fac
acolo pe prigoniţii,în timp ce cei din lumea liberă nu mai prididesc să întă-
rească aceeaşi Rusie: de la un Sonnenfeld,care îi sugera cadouri,ca din moşia
lui tată-său,ţări întregi din Europa civilizată,la alde Kremer,care de ani asu-
dă pentru dărâmarea celui mai puternic bastion român-american al antibolşevis-
mului: Episcopia Română liberă din Statele Unite.Ultima "trovata" a acestui bu-
toi de interes şi ură,care dispreţueşte deopotrivă ridicolul şi logica,o citim
în "Toladot"(Ierusalim,5 Ian.1977): "Ceea ce lipsea până acum în biografia lui
Trifa au fost amănuntele participării sale la pogromul bucureştean,aşa-zisa"re-
beliune".Datorită medicului din New York,originar din România,s'a dat peste un
martor preţios,sculptorul român-creştin Constantin Antonov.Şi el fusese arestat
de către legionari în timpul rebeliunii.La închisoarea unde era deţinut l-a vă-
zut pe Trifa în fruntea unor echipe de execuţie intrând în celule unde erau
evrei şi a auzit apoi împuşcături.Paznicii legionari îi spuseseră dinainte că
în acele încăperi sunt deţinuţi evrei care vor fi exterminaţi... Şi dela Tel-
Aviv s'a ivit un martor,d.Marcu Iosif,care a fost de faţă în închisoare când
Trifa l-a însoţit pe Horia Sima la Ploeşti şi amândoi au dat ordin pentru asasi-
narea celor nouă evrei,ale căror corpuri fără viaţă au fost găsite după aceea
într'o pădure".

Aşadar,deşi arestat,Antonovici se plimba liber pe culoarele închisorii,de
vreme ce a putut "vedea" pe Trifa(şi-apoi: de unde-l cunoştea?); mai mult: avea
confidenţe cu paznicii,legionari pe deasupra!,cari i-au destăinuit în şoaptă
planul de exterminare a evreilor,ba i-au arătat şi celulele în care erau închişi!
Dar Trifa nu s'a jenat de prezenţa lui,pentru a împuşca în dreapta şi în stânga.
Şi este de mirare că,în această situaţie,nu s'a rătăcit vreun glonţ şi prin scă-
fârlia martorului mincinos de azi,căruia i-a trebuit un sfert de veac de acti-
vitate publică a episcopului ca să-şi "aducă aminte" de zisele orori... Celălalt
"martor",evreul dela Tel-Aviv,era şi el tot "închis",dar la Ploeşti(de unde se
vede că Trifa avea darul ubiquităţii,prezent în acelaş timp la Ploeşti şi Bucu-
reşti).Şi,evident,şi acest martor era tot închis... liber,dac'a putut fi"de faţă"
la sosirea lui Trifa,care,luându-l pe semne drept director,a început să dea or-
dine în gura mare,ca să le audă jupân Marcu... Aşa o fi înţelegând"Toladot"-ul
să "cerceteze trecutul evreilor din România"? Ei bine,Antonovici n'a putut fi
închis în timpul rebeliunii,de vreme ce însuşi comandamentul legionar i-a orga-
nizat apoi,în noaptea de 25/26 Octombrie 1941,fuga din ţară: tocmai ca urmărit
pentru participarea la rebeliune!

* "Nu sunt simist -ne scrie un vrednic preot din Italia; totuşi Vă rog lui
Sima să nu-i mai treceţi la orice ocazie păcatul pe sub nas: nu miroase bine
pentru nime".Aceeaşi rugăminte şi pe aceeaşi bază de compătimire ne-a făcut-o,
mai demult,un alt distins cleric dela Roma.Primii cărora nu le"miroase bine"a-
ceastă murdărie,suntem noi.Şi numai cu infinită greaţă ne-am ocupat de ea.Ştim
că în exil sunt şi alte cazuri de acest fel,chiar printre foştii legionari.Dacă
ne-am ocupat numai de Sima,e pentrucă,spre deosebire de toţi ceilalţi,cari şi-au
dus ruşinea cu discreţie,acest individ a mai avut neruşinarea să pretindă,după
pângărirea casei fratelui de luptă,să conducă,chiar el,mişcarea de purificare
a moravurilor,care pe acest altar îşi sacrificase toată floarea! Vor recunoaşte
şi cinstiţii preoţi că era prea mult! Dacă se retrăgea discret,să-şi rumege ru-
şinea prin niscaiva coclauri,cine se ocupa de el? Dar Sima,după ce prin infanti-
lele-i "acţiuni" a decapitat Mişcarea,a ţinut cu tot dinadinsul s'o târască apoi
prin toate noroaiele.Ori,la această mârşăvie,noi cari ne-am închinat întreaga
viaţă idealurilor Legiunii,pentru care am şi văzut căzând răpuşi atâţia camarazi
de luptă şi înşi-ne ne găsim rătăcitori prin lume,n'am putut rămânea nepăsători.
Cu atât mai mult că mulţi dintre noii fugari,fii de camarazi,fiind neinformaţi
riscau să îngroaşe,din neştiinţă,rândurile viitoarelor victime pentru "gloria"
izmenitului.Eram datori să-i lămurim!

Unul dintre aceştia,mai sensibil,ne scrie indignat,chiar din Madrid,"mâhnit
că la fiecare început de an,dl Sima murdăreşte regulat locul căderii lui Moţa
şi Marin la Majadahonda,cu prezenţa şi cu coroana,depusă de nişte mâini mânjite
pe un loc sfânt.E un sacrilegiu!",îşi încheie el justificata-i indignare.Justi-
ficată,dar inoperantă,căci în acest domeniu nu e nimica de făcut.N'a văzut el
niciodată ce fac ciorile pe statuia lui Mihai Viteazul? N'a văzut niciun câine

ridicând piciorul pe monumente sfinte? Mihai Viteazul rămâne însă Mihai Viteazul,sfinţii la fel,pe când potăile rămân potăi.Chiar dacă,spre deosebire de Sima,au atenuanta că fac,ce fac,inconştient.

* Aniversări.- Românii au anul acesta trei importante aniversări: 40 de ani dela căderea lui Moţa şi Marin,deveniţi,prin voluntariatul,vitejia,crezul şi împrejurările jertfei lor,simbol şi steag al luptei anticomuniste; un secol de la proclamarea independenţei României; şi 50 de ani dela întemeierea Legiunii, intenţionată ca viguros instrument de potenţare a fibrei româneşti,cu fireştile consecinţe în îmbogăţirea conţinutului naţional,liber desvoltat într'o patrie cu crescute şanse de durabilă independenţă.

Niciunul din aceste evenimente n'a avut curs ascendent.Dimpotrivă! Dela strălucita victorie a lui Franco s'a ajuns la întinderea ciumei cam peste tot; dela Kogălniceanu,Alecsandri,Bălcescu,Cuza şi alţii cari au pregătit şi înfăptuit unirea şi independenţa s'a ajuns la Pauker,Ceauşescu,Dej,Burtică,Pacoste, Cioară şi alte lighioane; dela independenţa căştigată pe câmpul de bătaie s'a ajuns la robirea dela 23 August; dela Corneliu Codreanu şi Ion Moţa s'a ajuns la Sima,Cârtiţă"şi a lor ceată".Dar pentru că mai jos n'avem cum coborî,ultima treaptă fiind chiar depăşită,de-acum putem spera în limpezirea apelor...

* Nepoliteţă.- Trimiţând cutremurul în ţară,Dumnezeu a comis o condamnabilă nepoliteţă faţă de Ceauşescu,care tocmai se îndrepta,cu Leana şi cu şleahta,venind din Africa,spre Palma de Mallorca,unde auzise că e frumos.Aşa,în loc de-o prea meritată odihnă,prin palmierii insulei,sub azurul Mediteranei,a trebuit să se învârte printre cadavrele de sub "clădirile"socialiste.E drept că nu pentru salvarea vieţilor s'a întors: în privinţa asta,a arătat el de-atâtea ori în ce"consideraţie"le ţine; ci de groaza vreunei răscoale a disperaţilor de soartă! Cutremurul i-a deranjat,oricum,nişte promiţătoare zaiafeturi.Şi să mai crezi în Dumnezeu!

* In fine,lichelismul "intelectualilor" din ţară,devenit acolo regulă,şi-a găsit excepţia prin scriitorul Paul Goma,care a avut curajul să se solidarizeze public cu "charta 77"a protestatarilor cehoslovaci.El condamnă deasemeni ocupaţia rusească a Poloniei,Germaniei răsăritene,Ungariei şi Bulgariei,dar adaogă, judicios,că "ocupaţia românească a României e încă şi mai rea decât o ocupaţie străină... Trăim cu toţii sub aceeaşi apăsare.Aceeaşi lipsă a drepturilor elementare,acelaşi dispreţ al omului,aceleaşi minciuni.Peste tot sărăcie,haos economic,demagogie,nesiguranţă,teroare".Numai de nu l-ar acuza de.. calomnie!

* Intr'o lungă evocare a vremii lui Vlad Ţepeş,Dan Zamfirescu scrie că "asemenea vulcanice ţăşniri din adâncuri la suprafaţa luminată de toate reflectoarele gloriei istorice au fost şi bătălia dela Posada,şi cea dela Rovine,şi faptele lui Ţepeş sau Ştefan cel Mare,şi ridicarea lui Mihai Viteazul,sau a lui Horia,Cloşca şi Crişan,sau a lui Tudor,şi revoluţia din 1848,şi Unirea din 1859, şi Independenţa din 1877,şi desăvârşirea unităţii naţionale în 1918,şi... actul dela 23 August 1944".Tranc,Marico!

De altfel,spurcatele alăturări nu's ceva nou în "presa"reseristă,unde vedem regulat pe marii luceferi ai făuririi măririi româneşti,dela Traian şi Decebal la Ştefan cel Mare,Mihai Viteazul,ori Bălcescu,puşi alături de groparul neamului românesc,care e Ceauşescu.Dar,scriind asemenea năzbâtii,"Tribuna României" are cel puţin scuza că iese sub ocupaţie; ce scuză are însă "Ţara şi Exilul", care,pe marii sfinţi Moţa-Marin,căzuţi în luptă cu Balaurul la Majadahonda,îi pune regulat alături de... Horia Sima,harnicul luptător în cearceafurile adulterului dela Paris?...

* Vorbind de revistă "Drum",revista "Limite" arată că "merită subliniată luarea de atitudine a redactorului revistei,John Halmaghi,împotriva iniţiativei mons.Bârlea de a înfiinţa în USA"o asociaţie culturală dubioasă... de care a socotit sfinţia sa că este o mare urgenţă pentru a întări activităţile diplomatice,în special cu marxiştii români"."Msgr.Bârlea -conchide John Halmaghi,şi noi ne însuşim această concluzie- nu va reuşi,până la urmă,să ducă la bun sfârşit această Academie,căci ea nu corespunde unor realităţi româneşti,din America, pentrucă coexistenţialiştii sunt puţini şi fără sufletul creaţiei,pentrucă cei înşelaţi în buna lor credinţă îl vor părăsi la timp".Printre aceştia ultimii se pare a fi şi dl Mircea Eliade,al cărui nume figurează,pe o listă ce ni s'a trimis,ca preşedinte de onoare al "dubioasei"academii;n'ar putea dl Ierunca, având în vedere excelentele sale raporturi cu ilustrul academician,să-l întrebe dacă-i adevărat?

* Ceauşescu blamează nişte ţări ce acordă azil "infractorilor,spionilor şi trădătorilor",declarând rîtos că "n'are nevoe de acei ce îşi trădează patria". Şi-atunci,de ce i-o fi mai momind cu amnestii?... El,care mai repede îşi scoa-te ochii decât să dea un paşaport,vorbeşte totuşi de "omenia socialistă": nu dă drumul nimănui să plece,pentrucă ţine ca "fiecare să se bucure de cuceri-rile civilizaţiei socialiste"(dar oamenii,modeşti,se mulţumesc şi cu mizeria capitalistă..); iar dacă e silit să lase nişte fete să vie la logodnici,vrea cel puţin să fie sigur că,aici,"vor avea asigurate condiţii corespunzătoare de viaţă": ceva la care cei interesaţi nu ţin câtuşi de puţin: că doară d'aia pleacă!

* D-na Luki Galaction-Passarelli aminteşte,în "Tribuna României",de veacul ce s'a scurs dela înfăptuirea independenţei ţării: "Vă pot mărturisi despre scânteia de nădejde ce se aprinde în inima noastră românească invocând marile figuri ce se zăresc în depărtarea începutului de veac ce ne desparte de ele, către care ne aplecăm cu aceeaşi aprigă voinţă de izbândă,cu acelaşi noroc de împlinire ca atunci...".Dar parcă,tot citind "Scânteia",rămăsesem cu convinge-rea că România e,deja,teribil de "independentă"...

* In panegiricul lui Aurel Decei,"Telegraful român" scrie că,"originar din comuna Gura Râului,după ce-a peregrinat de-a lungul şi de-a latul Europei,adu-nând cu pietate din toate marile arhive mii de documente referitoare la istoria poporului nostru,acest fiu credincios al Bisericii străbune a ţinut să fie în-mormântat în satul său natal,alături de ţăranii şi strămoşii lui".Norocul lui a fost că de pioasa-i dorinţă a aflat şi Securitatea,care-a făcut tot ce-a pu-tut să i-o'mplinească,răpindu-l din Germania şi aducându-l drept în ţară...

* Tovarăşul Dumitru Micu,cel devenit celebru prin separarea "gândiriştilor" de... "Gândirea",e necăjit acum,în "Tribuna"minciunii,că "Le Monde des livres" citează,dintre românii traduşi în franceză,numai trei nume: pe Paul Goma,D.Te-peneag şi V.Tănase: "Trei... numai trei.Şi dintre cele neintrate în conştiinţa literară românească".Desigur,în locul acestora,putea fi citat Nae Pingelescu, cel mai cunoscut scriitor român,tradus în toate limbile şi dialectele pământului..

* Implinind 90 de ani,Mihail Sturza a fost sărbătorit printr'o masă omagia-lă,într'un local din Madrid."Cunoaşteţi mai bine ca mulţi alţii -îl omagiază Ion Mirea- cât de dificil e astăzi,când tentaţiile au invadat toate spiritele, ca să zici "nu" la toate cursele".Ba bine că nu! mie-mi spui?... va fi gândit bătrânul,privind bănuitor la orator...

* Preşedintele Naţiunilor Unite,Waldheim,a deplorat faptul că nişte minori-tăţi albe guvernează majorităţile negre din Rodezia şi Africa de Sud.Norocoşi negrii ăştia,a căror "independenţă" o apără toată lumea,în cap cu Rusia,a cărei slăbiciune pentru independenţa altora e binecunoscută.Mai rău stăm cu România, cu Polonia şi alte ţări robite,unde nişte minorităţi albe "guvernează",spre deo-sebire de Rodezia,cu pistolul şi nu cu legi şi libertăţi,nişte majorităţi albe: a căror în adevăr cruntă soartă n'am auzit niciodată să fi deplorat-o Waldheim..

* Ultima,din ţară: Ivan şi Ion sunt grăniceri de-o parte şi de alta a Pru-tului.La un moment dat se vede venind pe apă un coş cu mere.Sare Ivan,sare şi Ion,şi încep să tragă de coş,dar zadarnic.Istovit,zice Ivan: Tăvarăşe Ion,ce să ne mai certăm? Hai să-l împărţim frăţieşte! -Nu! răspunde Ion,păţitul; eu vreau juma-juma!

Radu Cornăţeanu

IMNUL EROILOR

Presăraţi pe-a lor morminte
Ale laurilor foi,
Spre a fi mai dulce somnul
Fericiţilor eroi.

Ridicaţi pe piramida
nemuririi faima lor,
Scrişi în cărţile de aur
cântecul nemuritor.
Pe copii la sânul vostru
alintaţi-i cu-acest cânt,
Povestindu-le cu fală
al eroilor avânt.
Desveliţi tot adevărul
şi le spuneţi tuturor
cum muriră fraţii noştri
pentru neam şi ţara lor.

Şi pe sacrele morminte,
Puneţi lacrime şi flori,
Spre a fi mai dulce somnul
Miilor de luptători.

* Ne asigură "Tribuna"minciunii că,în cumplita nenorocire ce s'a abătut asu-pra ţării,poporul român "s'a strâns şi mai mult în jurul partidului"! De aceea, pe semne,ordonase Ceauşescu încercuirea Capitalei cu tancuri: să nu fie sufocat de prea multa strânsoare...

GRAŢIERILE LUI CEAUŞESCU

După ce-a umplut închisorile cu zeci de mii de oameni,cea mai mare parte adversari ai regimului(şi aveau de ce!),ţarul Ceauşescu vrea să arate că e mărinimos şi-i graţiază.Câtă comedie la acest tiran,fanfaron şi îngâmfat! Îi strângi de gât pe oameni până nu mai pot respira,apoi le dai drumul puţin,pentru a continua cu alte metode,care de care mai sadice.După 30 de ani de teroare, un procent destul de ridicat din populaţie tot mai trebuia să stea în închisoare; fără teroare,ţara ar fi desigur plină de delincvenţi nepedepsiţi... Dar ei ştiu ce fac,copiind totul dela vecinul suzeran.Tremură mereu omul,să nu scape vreo vorbă care n'ar place satrapilor.Culmea obrăzniciei este că,după ce le-au luat pământurile,casele,libertatea,dreptul de exprimare,făcând din oameni liberi lucrători agricoli,sclavi legaţi de moşia statului,după ce i-au torturat, ucis,înfometat sau umplut închisorile cu cei ce nu mai aveau nimic,tot ei,adevăraţii criminali,vin să-şi arate mărinimia,iertând pe cei ce n'au greşot nimic! Criminalii îşi iartă victimele,iar hoţii pe păgubaşi.Ei bine,noi nu-i vom ierta niciodată,nici din fundul mormintelor presărate pe meleaguri streine,pe cei ce-au denunţat,arestat,schingiuit,terorizat,ucis şi despuiat un neam întreg! Nu-i vom ierta niciodată pe cei ce-au însfăcat puterea cu ajutorul duşmanului, trădând şi îngenunchind un neam întreg! Din toate ţările de sub cnutul rusnacilor,Românii au suferit cel mai mult,îndurând robia cea mai nemiloasă a celor mai slugarnici dintre prepuşii Moscovei.Cât de groase să fi fost cătuşele ce-i chinuiau,de nu era poziţia geografică atât de neprielnică de mult ar fi sburat în aier şleahta nemernicilor!

Nu ştiu dacă dr.Nicolae Ighişan şi Lae Iorgulescu,condamnaţi la 15 şi 8 ani temniţă grea(după ce mai făcuseră vreo 20 de ani prin toate puşcăriile),pentru că s'ar fi găsit câţiva dolari în locuinţa lor(vezi"Stindardul" din Ian.1974), beneficiază de acest decret; mai sigur că au fost uitaţi! I-a condamnat pentru intenţia,nedovedită de altfel,de a fugi în lumea liberă,omul care nu se mai dă jos din avion,plimbându-se,cu căţel şi purcel,pe socoteala robilor,unde vrea! N'ar fi rău ca cei ce fac manifestaţii în favoarea disidenţilor,să se gândească şi la cei uitaţi prin închisorile ţarului parvenit!

Ion Şteflea

* ECOURI LA VIENA.- Continuă să vină refugiaţi din ţară,cu ultimele ştiri despre nebunescul regim executat de Ceaşcă-Vodă,cum i se spune mai recent omului Moscovei.Printre ultimele lui năstruşnicii,e dispoziţia să dispară toate balcoanele caselor,fiindcă strică "aşpectu ţării".Frică îi e numai de Mişcarea Legionară,împotriva căreia continuă cu turnarea felmelor"infamante",acuzând-o, el,criminalul criminalilor,de toate.. crimele.In librării apar toate mârşăviile posibile,în broşuri cu aceeaşi temă,spre adeverirea înţepăturii populare: Zi-i tu guşată,până n'apucă să-ţi zică ea... Când dau noilor veniţi literatura noastră,rămân uimiţi de distanţa dintre scornirile lui Ceauşescu şi Adevăr,al cărui noroc mai e şi faptul că afirmaţiile oficiale sunt luate drept gogoşi.

Povesteşte un refugiat care a lucrat la casa Leanei că,în vila dela Şosea, camera ei de odihnă e de 200 metri patraţi,cu podeà de sticlă şi sub ea aquarium care a costat o juma' de milion.Circulaţia pe străzile din jur e oprită,ca niciun sgomot să nu tulbure cugetările academicienei,când se gândeşte ce bine să mai aducă ţării.Imitând şi ea ce-a văzut pe unde umblă şi vrând să pozeze în regină,şi-a procurat cele mai vestite rase de câini; cei obişnuiţi,modeştii câini proletari caril scuteau pe ilustrul soţ,când nu era aşa ilustru,de cheltuiala hârtiei higienice,au fost alungaţi până şi dela Scorniceşti.Imbolnăvindu-i-se javrele nobile,a adus medici din Franţa; diagnosticul însă l-a pus un veterinar valah: turbare! O să tragi consecinţele,banditule! i-a urlat ea îndrăcită.Atitudinea ei a înlesnit însă veterinarului răspunsul la întrebarea ce tocmai îl muncea: de unde să fi luat potăile turbarea?...

Apartamentele unuia din marile blocuri dărâmate de cutremur erau mai toate locuite de securişti.De sub dărâmături au fost scoase saltele înţesate de lei, valută şi... mii de paşapoarte în alb.A încercat Ceaşcă să dea moartea'n ţigani, cătând să dea vina pe locatarii nesecurişti; până la urmă adevăraţii vinovaţi au dispărut din circulaţie,fiind"pedepsiţi"cu... avansarea.Iar populaţia,ca totdeauna în sbuciumata noastră istorie,a făcut şi din cutremur haz de necaz: A'nceput de ieri să cadă /Câte-un bloc. /Acum a stat. /Seismul s'a mai răzbunat /Ajutoare cad grămadă peste Stat...

Dorina Gabor

V A R I A

* Ilogismul comunist,mai ales ceauşist,n'are limite.De acest virus organic nu se scapă nici măcar într'o împrejurare ca a catastrofalului cutremur ce-a lovit ţara.Unde mai puţin va fi vorba de paranoism decât de "poziţie politică la problemă".Incât trebuia spus că "n'am cerut ajutor medical,întrucât medicii noştri sunt gata să efectueze toate intervenţiile",iar sanitarilor elveţieni, veniţi în ajutor,mai că li s'a spus în stil rollerian: "Ia,căraţi-vă acasă!" La întrebarea privind ajutorul sovietic,Ceauşescu răspunde: "Fiecare stat dă ajutor după cât poate..."; a uitat să spună: "ajutor dezinteresat".Apoi,pune în cap ajutoarele din Germania ocupată şi Cehoslovacia,deşi multe ţări occidentale,inclusiv America,deasemeni anunţaseră substanţiale ajutoare.Cât despre Statele Unite,trebuia minimalizată şi valoarea ştiinţei de acolo,proferând teoria că se umblă "după senzaţii".Or,serviciul seismologic din California,în ciuda distanţei uriaşe,depistase chiar în seara de 4 Martie epicentrul la nord de Bucureşti,în timp ce seismologii reserişti îl plasau în Bulgaria.Pe urmă,avertismentul american privind posibilitatea repetării cutremurului a fost atribuit unor "rele intenţii",dar prevederea s'a adeverit: la 20 Aprilie s'a produs în ţară un cutremur de tărie mijlocie.Se vor fi încăpăţânat şi umbrele subpământene ale arhitecţilor de odinioară,"speculanţi" în construcţii de imobile doar "pentru profituri",ca să ridice nivelul politic al lui Ceauşescu întru demascarea "reacţionarilor"!

"Pravda" face o întrebare "de preţ"(neurmărind "senzaţionalul"): Cum au acţionat organele de partid? iar Ceauşescu dă un răspuns mai larg,cum se şi"cade". Ajutoarele din afară sunt "politizat"clasificate: se"relevă" sprijinul dat de Rusia,Iugoslavia,Cehoslovacia,R.D.G.,China,Corea,Bulgaria,Mongolia; dar a venit "de asemeni" ajutor şi din alte ţări,ca,de pildă,din Germania,Austria,Statele Unite,Franţa,etc! E tradiţională,la comunişti,discriminarea"politică" a ajutorului venit în nenorocire.Ne amintim bine cum în 1947,când era foamete,ni se dăduseră la Cămin pachete UNRA şi comuniştii agitau să nu le folosim,fiind ele "imperialiste".Tot pe atunci,din sarcină de sus,comuniştii au tras(în Moldova) cu arme de foc în pachete dela Crucea Roşie internaţională,primejduind viaţa doamnelor ce distribuiau ajutoarele.Aşa trebuia "combătut" ajutorul burghezo-capitalist şi "promovat" cel sovietic,pe care de fapt nu prea-l vedeai.Această tradiţie(de luptă) "verificată" continuă în forme adecvate,cum se vede.

Incă un exemplu,din miile de ilogisme comunisto-ceauşeşti: "Nicio înţelegere faţă de cei care se pun în slujba duşmanilor,care-şi ponegresc poporul,fraţii,părinţii!"E vorba de refugiaţii cari deranjează auzul lui Ceauşescu cu cereri de reîntregirea familiilor,sau exprimă critici la adresa regimului său. Dacă Ceauşescu poate indica un singur caz concret de ponegrire a poporului român ca atare,a fraţilor şi părinţilor -iar noi adăogăm: şi a surorilor,bunicilor,fiilor,cumnaţilor...-,atunci suntem gata a-l răsplăti,şi noi,cu cea mai scumpă lui dintre comori: ovaţii repetate! Altfel,ar fi cazul să fie tras în judecată,ca să se vindece de boala trăncănelii.I-am acorda atenuanta de a se fi considerat,din nepricepere şi eroare,pe sine şi pe soaţa sa "fullmacht"-ă,drept părinţi ai noştri ai tuturora.

Intr'o singură speţă de cazuri va fi putut auzi Ceauşescu vorbe de denigrare a propriilor părinţi: acolo la el,în ţară -şi acestea desigur simulate!- anume,din partea minorilor pe care-i smulge din braţele părinţilor pe motiv de educaţie ideologică "necorespunzătoare",pentru a-i pune sub tutela vitregă a legislaţiei Gulag-arhipelagului său! (Intâmplarea părinţilor Maria şi Sandu Gh.din Bucureşti,ca şi a multor alţi părinţi din RSR).Moaşa taie buricul noului născut,ultima legătură cu trupul mamei,din necesitate naturală.Ceauşescu taie cu barda cele mai gingaşe şi mai durabile legături de afecţiune dintre copii şi părinţii lor naturali.El nu denigrează,el degradează.

* A decedat la Bucureşti istoricul Andrei Oţetea.Ardelean,fiu de preot din Sibiel,centru de icoane pe sticlă,a înţeles să adere la doctrina marxistă şi prin aceasta să interpreteze istoria românească.Destul de strâmtă,stingheritoare, chiar nefirească în croiala ei stalinistă se văzu această haină pe el,care totodată păstrase ceva din spiritul sănătos al Mărginimii şi din mândria de a descinde din "neamul acelor păstori care odinioară au radiat cu expansiunea etnică românească până în Tatra şi în Podolia...",cum a ţinut Oţetea să menţioneze la Academia comunistă,în discursul său de recepţie.In tinereţe declanşase,de altfel,

grevă la seminar împotriva unui profesor ungur care proferase cuvinte jignitoare la adresa neamului românesc,pentru care fapt a fost eliminat din şcoală. De aci,din această balansare între românism şi marxism-leninism,poate,unele laturi inegale în comportamentul său,oscilări în atitudini; nu însă frapante.

Harnic şi perseverent în muncă,ţinea să promoveze numai valori adevărate. Prin 1945-46,i s'a prezentat lui Oţetea,la Iaşi,un oarecare Rolea-Roller,cu nişte coale de documente simplu transcrise,cerând să i se dea,pe baza lor,titlul de doctor în istorie.Refuzat,fireşte,impertinentul i-a pus gând rău lui Oţetea.Mai târziu,formând greşit un număr de telefon,o colegă a noastră nimereşte la capătul celălalt al firului un domn singuratic.De la"păsărico",cum luase întâmplarea la început,singuraticul îşi schimbă atitudinea îndată ce auzi că suntem la istorie,comunicându-ne o serie de lucruri incredibile.In curând se vor produce,zise,nişte schimbări radicale pe toate planurile,sumbre pentru ţară şi popor cum nu ne închipuim,încât va fi vai de neamul românesc! Şi în domeniul nostru,al istoriei,se va instaura dictatura unui anume Roller,care jură că va urmări până în pânzele albe,îndeosebi pe un profesor al vostru,Oţetea...

Am revenit la intervale de săptămâni,luând legătura telefonică cu misteriosul informator.Nu voià să audă de o întrevedere.El se afla pe lângă o sursă centrală de"planificări" şi ne comunica pronosticuri curioase,care începeau să se adeverească.La intenţiile şi mişcările lui Roller se referea de regulă.Odată ne spuse prin fir că atât de groaznice sunt lucrurile în pregătire,încât a conchis că e mai bine să se sinucidă: când nu va mai răspunde la telefon,vom şti că s'a sinucis,şi ne-a dat indicaţii de cum ne vom putea convinge.Intr'o zi, prin 1947,anonimul nostru într'adevăr a intrat în anonimatul cel veşnic.

N'a trecut mult şi,potrivit"proorocirii",a apărut vechea noastră"cunoştinţă"(numai cu numele),Roller,ca academician fără doctorat şi fără diplomă: cu atât mai aprig ţipa,dicta şi reformà.Am asistat ani de zile,printre altele,la tracasarea şi umilirea lui A.Oţetea.Nu-i era de niciun ajutor"meritul" că încă înainte de război scrisese(primele) manuale de istorie universală pe baze marxiste.Dimpotrivă,se specula la maximum o frază de-acolo defavorabilă bolşevismului stalinist.Era etichetat cosmopolit,istoric cu concepţie burgheză,cu interpretări retrograde,etc.Odată fu"demascat" că s'a exprimat negativ la adresa unui ţar,iar bolşevicii noştri deveneau apărători de circumstanţă ai ţarului, fără ca partidul să-i tragă la răspundere...

Oţetea îndura loviturile,făcându-se că nu le simte,că nu sesizează fondul organizat,luând mai departe cuvântul pentru interpretarea"marxistă" a istoriei. Niciodată n'a aflat însă de planificarea de odinioară a calvarului său.Mi-am permis odată să-i pun o întrebare discretă: Nu vedeţi cum îşi face de cap străinismul? până când? Răspunsul laconic,era totuşi semnificativ în felul său:"Până la urmă,tot noi(neamul românesc) biruim.Ca totdeauna".

Decum slăbì chinga după moartea lui Stalin,apoi şi a lui Roller,Oţetea răbufnì cu vigoare împotriva unuia dintre "ţarişti",care "foloseşte expresia de Valahi,nesocotind faptul că aceasta are sens jignitor pentru Români".Când dela partid îi oferiră reîncadrarea ca membru,Oţetea refuză; iar acceptarea funcţiei de director o condiţionă de "mână liberă în alegerea şi promovarea cadrelor de adevăraţi specialişti".I-au băgat carnetul"pe gât",trimiţându-i-l acasă prin poştă! Un merit capital îşi făcu apoi Oţetea cu publicarea cărţii "Karl Marx şi Românii",acele însemnări atât de defavorabile ruşilor şi favorabile Românilor,rămase pe la Amsterdam: material ce merită scos la iveală,oricând şi oricum.

In privinţa rolului lui Tudor Vladimirescu,de istoria căruia s'a ocupat îndeaproape,Oţetea a dat o formulare nefericită şi,credem,inexactă: că Tudor ar fi fost un simplu mandatar al Eteriei greceşti.Nici definirea răscoalei din 1821,ca revoluţie,nu-i revine lui A.Oţetea,cum se consideră.O spusese C.D.Aricescu,încă la 1876.-

* <u>Brejnev</u> a declarat foarte blajin şi repetat că în Rusia libertatea de gândire nu e interzisă.O ştim şi noi,căci nici nu poate fi oprită: cum ai putea oprì ca omului să-i vină nişte gânduri în cap? cum ar putea securitatea înregistrà şi pune în culpă gândurile? De aceea,dictatura lasă "libertatea de gândire" şi interzice doar cuvintele care exprimă gândurile,acelea care primejduesc de pildă "construcţia societăţii socialiste şi pacea",prin referire bunăoară la lagărele de muncă silnică şi de psihiatrie,la invazia din Ungaria sau Cehoslovacia,sau când tu dela periferia Moscovei îţi permiţi să te amesteci în treburile interne ale ministerului de interne din centrul Moscovei şi Piaţa Roşie.

De vreme ce constituţia "cea mai avansată din lume" îţi "garantează"libertatea de gândire,nu poţi să-ţi ţii gândurile libere în cap,în loc să le pui singur în sclavia graiului?

* Vrând să se căsătorească cu o româncă,tânărul italian Ricardo se amestecă prin aceasta,după cum i-au comunicat nemijlocit satrapii reserişti,în treburile interne ale statului socialist român! Şi noi cari credeam că cei din Praga au atins culmea ilogismului,când cred că ziarul comunist "L'Humanité" se amestecă în treburile interne ale unui stat comunist! (Vatra,nr.141/1977)

* S'au supărat tovii sovietici că Nadia Comăneci le pune în umbră sportivele lor cele mai... După tabietul lor,au manevrat"principial" şi au ţipat poruncitor de şi-au plasat persoana pe locul I,de ei totdeauna râvnit cu deosebire la competiţiile sportive.Nimic nou în aceasta.Asistasem odinioară o noapte întreagă la nişte desbateri cât se poate de"principiale" asupra procedeului de a se asigura unei echipe sovietice victoria şi locul I,aceasta socotindu-se o chestiune "de ordin politic" foarte importantă.Până la urmă s'a aranjat,latura sportivă rămăsese... nu ştiu pe unde.Mai este la mijloc o chestie: acasă,pe sportivii sovietici şi mai ales pe responsabili îi nenorocesc cu critica,pentru că n'au "luptat" împotriva sportului burghez; în cazul de faţă,împotriva unui sport neîncadrat pe deplin în doctrina Brejnev.

* Soţia lui Iţik Rabin,şef de guvern la Tel-Aviv,Leah,a preferat să ţină nişte bănuţi la bancă în Statele Unite.Ce lipsă de patriotism! Apucătura e de... neam.Ana Pauker era membră în Comitetul Central şi ministru de externe,şi tot a ţinut şi ea să-şi îngrămădească bănuţii - nu la ciorapul socialist,ci,în cel mai mare secret,la "capitaliştii" elveţieni.Umilul cetăţean român era şi e în culpă dacă are o rudă plecată în America încă de pe vremea Austro-Ungariei; în cazul Anei Pauker,nu conta că are tată rabin în Israel.

* S'au apucat şi tot adresează scrisori direct lui Ceauşescu,adesea şi lui Leano-fa,pentru ajutor în chestia reunirii familiilor,specificându-se chiar că ei chipurile n'ar fi ştiind ce se întâmplă în materie de paşapoarte,ci că nişte funcţionari ar fi tulburând pe parcurs apa ce purcede limpede dela izvorul lor! Nu s'a aflat oare că aceste specimene abia sunt în căutare de "faţă umană" pentru zisul lor socialism,şi că această faţă umană este întoarsă încolo dela aceste turpitudini comuniste? Milă şi sentimentalism la opresori de meserie,văzu-tu-s'a? Limbajul flatant pentru căpeteniile răutăţilor este foarte departe de a fi o soluţie.

* "Istoriografia românească în Italia" se vede a fi în felul ei"bogată", după cum se laudă Roberto Bonchio,director la "Editori riuniti" din Roma.Acesta a tipărit cărţi de istorie românească în felul celor următoare: Raportul lui N.Ceauşescu la Congresul XI al PCR; 80 de ani dela crearea PCR; A 30-a aniversare a "eliberării" României de sub fascism; Luptele muncitorilor ceferişti în 1933; şi altele asemenea.Explicabile preocupările de acest gen ale stimatului editor italian,de vreme ce el "revine" cam de 2-3 ori pe an în RSR,încât a devenit "complicat",după cum însuşi declară,să mai ţină socoteala numărului de vizite făcute acolo.Ultima dată,d-sa a rămas încântat de Valea Prahovei,de oraşele Sinaia,Predeal,Braşov... Numai că aceste frumuseţi ţin încă de epoca "burgheză" premergătoare,ceeace complicele lui "Laudetur RSR-PCR" uită dinadins.

* Prin ţară se descoperă mereu,după cum scriu cei în cauză,urme de aşezări din epoca antică şi cea... feudală.Apăi,tovarăşi: ori sunteţi marxişti,ori nu! Ori respectaţi pe toată linia terminologia ideologică indicată şi scrieţi: epocă sclavagistă,feudală,(capitalistă,imperialistă); ori,dacă ziceţi "antică", atunci fiţi consecvenţi şi scrieţi în continuare: (antică),medievală,(epocă)nouă,contemporană.Altfel,lăsaţi impresia că vreţi să le încurcaţi şi aci cum le încurcaţi şi confundaţi peste tot! Sau... termenul "sclavagist" vi se pare totuşi prea sugestiv pentru situaţia actuală a poporului din RSR? Nu-i nimic,tovarăşi: în drumul spre comună(primitivă,înapoi),trecerea prin sclavagism e inevitabilă,aceasta fiins succesiunea "logică" a epocilor voastre istorice: dela comună primitivă la sclavagism,feudalism... şi invers.Nu vă face oare cinste să treceţi prin epoca de glorie antică a lui Buerebista şi Decebal,a căror epocă voi înşivă o calificaţi mai antărţi drept una sclavagistă?!

* "Tribuna României"se laudă cu legături şi succese numai în ţările occidentale: sboară musca după mirosul dolarului,francului,mărcii,şi la mierea capitalistă,mai consistentă.Nu se menţionează absolut nicăieri vreo legătură a acestei gazete "iubite" cu vreun cititor român,măcar din cei aflaţi în misiuni de lucru

temporare, în vreo ţară frăţească socialistă; nici din Grecia, Turcia sau Iugoslavia. Nu e atrăgătoare rubla, şi nici alte papiruri artificiale "frăţeşti". Apoi, pe cititorul prezumtiv dela Sofia, Praga, Varşovia, Atena, nu-l poţi impresiona cu.. "mierlele cântând pe sub butucii de vie încărcaţi cu struguri", în RSR (cum scrie Fănuş Neagu), când el ştie prea bine, dela el de-acasă, că situaţia zugrăvită în culori atrăgătoare, nu "ştimuie"; pe când ăla din Australia, Zeelanda, Canada, etc., poate dela distanţă să vadă lucrurile reseriste şi în roz, el pornind cu imaginaţia dela realitatea zilnică în care se află. Mai observăm că un mare procent de "succese" ale "Tribunei" se pot datora revenirilor frecvente cu corespondenţă, opinii şi vizite ale câtorva cititori mai "angajaţi", mai aghiasmaţi, ca alde Titus dela Londra, Istrati dela Bruxelles, una Crişan dela Stockholm şi alţii, asemenea reprofilaţi; ceea ce ştirbeşte serios noţiunea de "massă a cititorilor".

S.G. Bănăţeanu

MORMANTUL STEGARULUI de Vasile Voiculescu

Acolo'n câmpuri, unde-atâţi viteji căzură,
Tălăzuiesc azi grâne şi morţii dorm, sărmanii...
Tot mai adânc s'or duce cu orice arătură,
Când peste ei cu trudă vor trage'n plug plăvanii.

Acolo însă unde căzu străpuns stegarul
Şi duşmanul sălbatec i-a smuls drapelul ţării,
Stă câmpul sterp şi cere să-i semănaţi stejarul,
Nu grâu vrea mortul aprig, ci semnul neuitării.

Pe groapa lui îngustă, din ce în ce mai falnic
Să crească, dârz, copacul în mijlocul câmpiei...
Când s'o'nclesta la luptă cu crivăţul năvalnic,
Să-i sune mii de trâmbiţi, ca'n ziua bătăliei...

Din fund, cu seva'n ramuri de-a pururi să pătrunză
Intreaga-i voinicie, tot dorul lui şi dragul:
Aşa să-şi poarte trunchiul sub flamura-i de frunză
Cum şi-a purtat în luptă el sus şi tare steagul.

Şi-atunci când, din văzduhuri, la cuib cătând hodină,
Va fâlfâi un vultur pe creanga'mpletoşată,
Să-i pară că'nviază acel de pe ~~xxxxx~~ prăjină
Şi'nfipt stă însuşi steagul pe groapa lui uitată!

&& La München s'a comemorat la 26 Martie, în "Haus der Begegnung", unirea Basarabiei. Au vorbit d-nii Ion Cicală, despre istoricul provinciei, şi dr. I.V. Emilian, care a spus între altele: "Nu luptăm pentru liberalizarea comunismului, ci pentru libertate; pentru libertatea poporului nostru şi pentru totala independenţă a patriei, căreia îi aparţin şi Basarabia şi Bucovina de nord". In discuţiile ce-au urmat s'a reamintit părerea lui Karl Marx că "Turcii nu aveau dreptul să cedeze ruşilor un teritoriu ce nu le aparţinea", şi a lui Engels, că "în Finlanda sunt finlandezi, în Polonia polonezi, iar în Basarabia români".

&& In nr. 2/77 din "Osteuropa" (p. 125-130), dl Constantin Sporea analizează, cu concluzii nu tocmai optimiste pentru regimul moscovit din ţară, efortul acestuia de desfiinţare a satelor, prin concentrarea în mari unităţi industriale şi oraşe. Acelaş informat condei se ghiceşte, sub semnătura Andreas Rohmann, în "Der Südostdeutsche", unde se ocupă de aşa zisa "independenţă" a lui Ceauşescu, umflată de propaganda plătită dar regulat desminţită de fapte, printre care vizita la Chişinău, unde vorbeşte de bunele relaţii dintre poporul românesc şi cel... moldovenesc!

&& La 18 Sept. 1976 s'a inaugurat la Londra un monument în amintirea miilor de ofiţeri leşi, căzuţi în lotul lui Stalin la împărţirea Poloniei cu Hitler şi ucişi apoi în pădure la Katyn. Monumentul fusese gata mai de mult, dar inaugurarea se amânase din cauza ezitărilor guvernului englez faţa de protestul ambasadei ruse, care considera că faptul lezează "onoarea poporului sovietic": "onoare" atinsă, cum se vede, nu de asasinat, ci de denunţarea asasinatului...

&& Printre cei 16 consilieri aleşi la alegerile municipale din orăşelul Bouxwiller (Alsacia, Franţa), se află, cum vedem în "Le Nouvel Alsacien" din 15 Martie 1977, şi compatriotul nostru, dr. Jean Stroe.-

DORURI ŞI NECAZURI

E.- Turcia: Cristos a înviat! Inviere României!

Z.- Statele Unite: Fiind săptămâna trecută în vizită la un bun prieten,am avut plăcuta surpriză să dau de revista Dvs,inspirată de lupta anticomunistă şi credinţa creştină.Avid de slovă românească nemurdărită de influenţă comunistă sau "împăciuitoristă"(ceeace în definitiv e una şi aceeaşi),vă rog să-mi trimiteţi"Vatra" oridecâte ori apare şi să mă consideraţi un ferm "frate de opinie",ca unul care a suferit aproape 30 de ani în"raiul" comunist.

C.- Elveţia: Vă trimitem o modestă contribuţie pentru Vatra,căreia îi dorim o viaţă lungă,încununată de succes pe calea destinului românesc.

S.- România: Imi vine foarte greu să-ţi scriu,abia am reuşit să uit pentru moment,să nu mă mai gândesc.S'a întâmplat la ora 9,22,când toate ceasurile au încremenit.Urmăream la televizor un film,al cărui titlu n'am să-l uit: "Dulce şi amar".Deodată s'a auzit un zgomot asurzitor,apoi o troznitură,şi alta,şi alta,pereţii trozneau şi blocul se balansa.Nu ştiam ce se întâmplă,s'a întrerupt lumina,iar pe cer se vedea o lumină roşie.Apoi s'a dărâmat ceva.Ieşind la geam,am văzut numai praf,blocul din faţă se apleca spre noi şi se retrăgea. Atunci am auzit strigăte,lumea se îmbulzea afară,toţi vorbeau,copiii plângeau. Acum îmi dau seama că dacă mai dura puţin cădeau aproape toate blocurile noi. Lumea nu mai voià să intre în case; toţi cu lumânări,pături şi perne,unii dormeau în parcuri,pe bănci,pe câmp.Abia spre dimineaţă am aflat,înainte de a se anunţa prin radio,dela diverşi cetăţeni ce se întorceau dela muncă,ce se întâmplase în centrul oraşului mai ales.A doua zi eram îngrozită de ce vedeam şi auzeam.La servici nu m'am putut duce,căci nu circulau trenurile.Incă din timpul nopţii începuseră să lucreze la scoaterea supravieţuitorilor de sub dărâmături. Au fost salvaţi mulţi oameni,chiar după două săptămâni dela cutremur.Au murit Toma Caragiu,Doina Badea cu familia,Veronica Porumbacu,Ivasiuc.Dan Iordăchescu şi-a fracturat doar picioarele sărind pe geam.

B.- România: Cutremurul a nenorocit jumătate din Bucureşti,plus spaima prin care am trecut cu toţii.Am văzut ce nu-ţi pot da prin cuvinte.Oameni striviţi, bucăţi de mâini,picioare,capete,tăiaţi în două,etc; de-atunci nu mai pot mânca, ce mănânc vomit,am avut un şoc nu atât de frică cât de groază,văzând toate acestea şi dând şi ajutor.Sunt la pământ o sumă de blocuri,vechi şi noi.Nu este casă neatinsă cât de cât.Lucrările au zăpăcit toată circulaţia şi mergi pe jos de rămâi crăcănat.Un student s'a aruncat dela etaj,dar s'a ales numai cu un picior rupt.Şi toţi se tem de o repetare a cutremurului.

R.- România: Stam în pat şi lucram cu pisica în poală,care sforăia adânc.Mă pomenesc deodată cu ea sărind în sus la înălţimea de o jumătate de metru,şi eu la fel.După aceea am văzut o lumină mare pornind dela coteţ spre apus.Crăuneau păsările şi lătrau câinii de parcă erai în iad.Nu mi-am dat seama că e cutremur, am crezut că un răufăcător a provocat scurt circuit.Am vrut să mă dau jos să scot firul sobei electrice,dar m'am izbit cu capul de fereastră.Am vrut să sting lumina,care când se stingea când se aprindea,dar n'am putut să-mi ţin echilibrul.Incepuse pământul să se mişte lateral,după ce se mişcase vertical,când deodată ne-am pomenit cu un zgomot asurzitor.Se surpaseră coşurile dela şcoală.O turlă a bisericii sta gata să cadă.Casele sunt crăpate,de le e frică la oameni să mai intre în ele.Afară nu mai era nicio lumină aprinsă prin case şi nici pe şosea.Domnea o linişte de mormânt.In casă,numai cioburi dela tablouri,vase de porţelan,vaze de flori.In bucătărie iarăşi numai cioburi amestecate cu ulei, oţet,dulceaţă,fasole,compot şi alte conserve.Mi-a trebuit o săptămână s'o curăţ.

N.- România: Nouă,cutremurul nu ne-a produs nicio pagubă,dar am rămas cu o mare frică şi nimeni nu măpoate convinge că nu se va repeta,cum se vorbeşte.Cum vine seara,îmi este tare frică,deoarece am fost singură cu copiii şi am simţit totul,exact cum a fost,aşa încât nici nu credeam că nu se dărâmă blocul în clătinarea lui de câteva ori.Noroc că fetele dormeau şi nu ştiu nimic.

L.- România: Pot spune că abia de câteva zile mă simt aproape normal,cu toate că şi acum mai tresar noaptea din somn cu impresia certă că se mişcă patul cu mine.Căci îmi dau seama că n'aş şi ce să fac mai întâi dac'ar fi iar cutremur,şi în special noaptea! E îngrozitor! Nu vă puteţi imagina ce-a fost aici! Când au fost primele manifestări,eu croşetam pe fotoliul meu preferat sub o veilleuză,iar soţul citea lungit în pat.El spune... simţi? e cutremur?! Eu zic.. da,parcă! şi mă uit imediat la lampa din tavan,care începuse să se balanseze.Eram totuşi calmă,căci nu realizam ce va fi; sting veilleuza,pun lucrul deoparte

şi mă reped la un vas mare verde cu argintiu,Rosenthal,care era în balans şi-l pun jos pe podea.Pentru câteva secunde se oprise seismul,dar soţul ţipă la mine: hai lângă perete! şi mă trage de mână,ducându-mă la geam.Eu mi-am dat seama că el intrase în panică şi aproape că nu mai ştie ce face.M'am smuls de lângă el şi i-am strigat: ce faci,mă duci la geam? vino încoace! şi am fugit în holl,unde ne-am aşezat în tocul uşii.Incepuse un balans îngrozitor,şi un zgomot infernal,parcă vuia pământul,parcă trosnea cerul! Şi pereţii s'au crăpat sub ochii noştri! Atât am putut vedea,căci se întrerupsese curentul şi am rămas pe întuneric,într'un praf de moloz care plutea peste tot.M'am repezit să deschid geamul.Totuşi fiind doar în halat şi papuci,iar soţul în pijama,tot el a început să strige: hai să ne îmbrăcăm şi să ieşim afară,<u>că mai vine unul</u>! La asta nu mă gândisem,dar în panica şi întunericul care era nu găseam o lumânare,simţeam sub papuci cum calc pe moloz.Nu ştiam ce să pun pe mine şi la ce să renunţ.Cu lumânarea în mână mă uitam în dulap şi nu mă puteam hotărî.E îngrozitor când trebue să hotărăşti în câteva clipe să renunţi la tot.Am reuşit totuşi să pun o pereche de pantaloni,şi nici măcar cei buni,un pulovăr oarecare,să iau în geantă cutiuţele cu bijouri,CEC-urile cu bani -şi am ieşit pe scară.Aici căzuse tavanul şi călcam pe moloz.Făcusem rost şi de o lanternă şi am ieşit în stradă.

Afară era ceva de nedescris: oameni,moloz,maşini ce claxonau şi mergeau care încotro,fără să mai respecte niciun fel de regulă de circulaţie,cu farurile aprinse,căci curentul se întrerupsese în tot oraşul,sirene de salvare,miliţie, oameni în pijamale,cu câte o plapumă pe ei,care cum a nimerit să iasă mai repede din casă.Şi în acest vacarm îngrozitor am început să descoperim ce blocuri se prăbuşiseră.Le descopeream cu gura căscată de groază şi uimire,căci dintr'un bloc de 8 etaje nu era decât un maldăr de 8-10 metri de moloz! Astfel am umblat pe bulevarde până târziu,căci ne era şi frică să mai intrăm în casă.La 2 noaptea ne-am întors totuşi,se dăduse drumul la curent şi atunci am putut vedea în ce hal era frumosul nostru apartament.N'am locuit acasă timp de 2 săptămâni, căci n'au mers gazele,iar în casă erau +8 grade.N'aveam nici pe ce găti.Nişte prieteni ne-au luat la ei cu lucruri cu tot.Pe bulevardul nostru circulă doar turisme,dar niciun autobuz nu merge,căci sunt lucrări mari de consolidare la multe blocuri.In orice caz,s'a dus aproape tot centrul reprezentativ al Bucureştiului.Cu ce-om fi meritând atâtea pedepse?...

S.- <u>Argentina</u>: Se spune că nimeni nu mai vrea să se mute în blocurile construite de reserişti,căci acestea s'au dărâmat cu nemiluita.Un refugiat care s'a rătăcit pe-aici şi care a lucrat ca zidar îmi spunea că în construcţii utilizau sârmă subţire,care în niciun caz nu rezistă ca fierul sub formă de vergi care se întrebuinţează la construcţii antiseismice.Aşa că din cauza blestematului regim au pierit acum atâtea alte fiinţe nevinovate! Cât despre Trifa,din câte ştiu i s'a făcut o atmosferă defavorabilă de către jidovimea din America încârduită cu Rosen,Kremer şi alţi reserişti.Ne scrie un preot că nici de Nixon nu s'auocupat presa,radio şi televiziunea cum s'au ocupat de episcop.Pierzând la Paris,vor să câştige măcar în Statele Unite.

B.- <u>Suedia</u>: Din "Telegraful Român" reiese chiar că prea nefericitul patriarh a fost ucis de două ori.Mai întâi lovit de-un parapon.. urât,că n'a reuşit să pună ghiara pe biserica română din Paris.Apoi,l-a răpus un şoc greu,aflând că afară de miile de oameni ucişi de cutremur,au pierit şi câteva sute de ţigani, principalii stâlpi ai securităţii patronului său Ceauşescu,adăpostiţi în blocuri zidite cât ai bate din palme,prevăzute cu bideuri şi duş,bucătărie modernă,lift, calorifer şi aer condiţionat.Dar Ceauşescu ştie bine că ţiganul e "om" numai văzut de departe sau din avion,în niciun caz de-aproape: ce bine făcea să lase aceşti rudari la îndeletnicirile lor,adică să confecţioneze fuse,linguri şi alte scule de lemn,fără a mai socoti îmblânzirea urşilor pe vatra arsă! Dacă-i lăsa în corturile lor din păduri,nu mai avea nevoe de acorduri comerciale cu antropofagii din insulele Capului Verde sau Africa Centrală şi să tocmească linguri, în timp ce Republica Socialistă România nu prea are ce mânca!

C.- <u>Austria</u>: In ţară a reînceput o crâncenă teroare contra legionarilor.La Bucureşti a fost arestat unul şi bătut măr,apoi lăsat liber pentru ca,luând legătura cu alţi camarazi,să fie şi aceştia descoperiţi.Dar el,văzându-se liber, s'a dus la Băneasa şi s'a sinucis.

S.- <u>Franţa</u>: Vă trimit câteva articole care demonstrează că Rusia de azi nu mai e condusă de jidani(afară de Marx),şi că toţi ceilalţi de pe faţa pământului sunt contra comunismului condus de ruşi; dacă ar conduce ei,ar fi altceva.

Şi un articol cu decretul semnat de preşedintele Carter pentru un credit de 20 milioane de dolari ca ajutor victimelor cutremurului din România.Puţin înainte Ceauşescu urlase că ţările capitaliste se amestecă în trebrile sale interne...

P.- Iugoslavia: Aveţi deplină dreptate în ce priveşte halul în care au fost construite blocurile în ţară.Fratele meu din Bucureşti îmi scrie că lumea e aşa de speriată încât mulţi se mută în provincie.. Aici guvernul se plânge de austriaci,dar slavii de acolo au şcoli în limba maternă,pe când noi Aromânii când am cerut la Bitolia să ni se dea şcoli în limba noastră nu ne-au dat,ba unii au fost puşi la răcoare.Partea proastă e că n'am reuşit să ne formăm un stat al nostru în trecut,acum toată speranţa e în uniunea Europei.Şi mai e şi legea fizică: cu cât presiunea e mai mare,cu atât mai mare e şi rezistenţa...

P.- Argentina: Interesant paralelismul între Centenarul Independenţei şi Semicentenarul Legiunii.Cea mai de seamă preocupare "pedagogică"a Regelui Carol I a fost formarea caracterelor.Profesorilor ce l-au felicitat la împlinirea a 40 de ani de domnie le recomanda formarea de caractere.Destinul popoarelor,zicea el,îl determină caracterele,căci numai forţa morală apără naţiile de nimicire.Nu altceva a urmărit Căpitanul prin educaţia în cuiburi: formarea unui om nou.Se observă un paralelism şi în ce priveşte soarta acestor protagonişti:succesiunea la tron a suferit un colaps prin trecerea coronei regale pe capul unui monstru,după cum moştenirea căpitănească a încăput pe mâinile unui epigon de iarmaroc...

C.- Italia: Veniţi fraţi să'ntindem hora,/din unirea tuturora,/Hora cea de mândre fapte,/ca la şaptezeci şi şapte.Ştiu melodia acestei hore,dar nu-i ştiu titlul,nici alte strofe.Poate careva din cititorii Vetrei să vi le comunice.E hora Cadrilaterului? Felicitări pentru cei 25 de ani ai Vetrei,pentru munca DVoastră tenace(ca să nu zic îndârjită) şi perseverentă,împreunată cu multe privaţiuni şi sacrificii,timp de un sfert de secol.. Pentru cucerirea independenţei la Griviţa şi Plevna,acum o sută de ani,au luptat şi catolici de-ai noştri,români moldoveni,cărora Nae Ionescu le contestă românismul... In cadrul deformării şi profanării istoriei şi literaturii,radio Bucureşti transmite: "şi'n cartea comunistă scrie" în loc de "şi'n cartea veşniciei scrie"(Pe-al nostru steag),sau: "vorbiţi,scrieţi româneşte şi vorbiţi mereu" în loc de "vorbiţi, scrieţi româneşte,pentru Dumnezeu"(Mult e dulce şi frumoasă)...

M.- Statele Unite: Pentru moment,nu pot contribui; când voi ieşi din această strâmtorare,mă voi revanşa.Intre timp,nu mă lăsaţi fără Vatra! Pentrucă,în întunericul zilei de azi,e o rază de lumină,o mângâiere pentru dorul ce ne roade, un colţ de ţară şi simţire românească.-

DOR DE ŢARĂ de Dorina Ienciu

Aş vrea să dorm,să dorm mereu
Şi n'aflu loc în nicio parte;
Şi dor mi-e,dor de satul meu,
Şi satul meu e-aşa departe...

Şi-aş vrea să merg,să merg mereu,
Şi dor mi-e,dor de o grădină,
Grădină mândră'n satul meu,
Acolo-aş găsi eu odihnă.

Acolo vântul pe'nserate
Adie dulce şi suspină,
Şi-aş tot dormi netulburată
Sub flori de cimbru şi sulfină.

&& Afirmă Ceauşescu că "în prezent,producţia industrială a României este de treizeci de ori mai mare decât aceea a României de dinaintea celui de-al doilea război mondial".Mai rămâne acum să ne explice de ce românul trăeşte azi de treizeci de ori mai prost ca atunci...

&& Tovarăşul Solcan mărturiseşte,în "Tribuna" pentru exil,că "evoluţia economică contemporană a României este în întregime rezultatul stării de independenţă şi suveranitate a naţiunii noastre".Adică: la aşa independenţă şi suveranitate,aşa economie...

&& "Invierea" dela Geneva afirmă că "în nenumărate momente de răscruce din trecutul neamului nostru -biserica noastră ortodoxă- a dat glas protestului poporului împotriva asupririi streine".Azi,de ce-o fi încetat s'o facă?...

&& Doi copii,Constantin şi Ileana Buhociu,trimit un răvaş la"Tribuna României",care,fireşte,se şi grăbeşte să-l publice: "Am primit revista pentru copii pe care aţi făcut-o de Anul Nou! Păcat că nu apare în fiecare lună,căci sînt atâtea lucruri frumoase,de haz şi de învăţătură în ea.Eu vă mulţumesc,împreună cu surioara mea,domnilor redactori ai suplimentului"Lumea Copiilor".Iată nişte copii "bine crescuţi",din vreme pregătiţi să înfrunte capriciile vremurilor..

Am primit: SEMNALĂRI

"Învierea".Buletinul bisericii ortodoxe române din Geneva.-
- "Luptătorul".Revistă ideologică politică,Freiburg,condusă de dr.Constantin Condurăţeanu.-
- Vasile Marin,Crez de generaţie.Carte retipărită de dl Ion Marii,Grünlandstrasse 7 - 8047 Karlsfeld - Germania.Costul: 7 mărci.
- Ion Fleşeriu,Amintiri,Madrid,Colecţia Generaţia 1922(1977).
- Les atrocités horthystes dans le nord de la Transylvanie(Sept;1940-Oct.1944)
- L'enfer chinois,Editions des Catacombes,Courbevoie 1976.-
- C.-Virgil Gheorghiu,Les inconnus de Heidelberg,Paris 1977.-
- Continent,Revue littéraire,socio-politique et religieuse de langue russe, version française, 2 & 3(1975-76).-
- Alexandru Boldur,Great Thrace,Editura Carpaţii,Madrid 1977.-
- MELE 1977,caiet închinat lui Eugen Titeanu,la 20 de ani dela moarte.Colaborează Ştefan Baciu,Gabriel Bălănescu,Alexandru Bilciurescu,N.Carandino,etc.
- La nationalité hongroise en Roumanie,Editions Meridiane,Bucarest 1976.-
- Calendarul Credinţa 1977,tipărit la Detroit sub îngrijirea arhimandritului B.V.Anania şi a d-lui Gheorghe Alexe.-

CÂNTEC de George Coşbuc

Ţi-ai mânat prin veacuri
turmele pe plai,
Din stejarul Romei tu mlădiţă ruptă,
Şi-ţi cântai amarul din caval şi nai.
Dar cumplit tu fost-ai
când te-au dus în luptă
Ştefan şi Mihai.

Când ţi-or pune piedici
duşmanii să cazi,
Spada ta să fie şi de-acum,române,
Fulger care-aprinde,
vânt ce rupe brazi,
Şi te'ncrede-a pururi
că vei fi şi mâne
Tare cum eşti azi.

Sus ridică fruntea,vrednice popor!
Câţi vorbim o limbă şi purtăm un nume,
Toţi s'avem o ţintă şi un singur dor -
Mândru să se nalţe peste toate'n lume
Steagul tricolor!

&& Amintirile de război ale d-lui I.V.Emilian au apărut şi în limba germană,sub titlul "Der phantastische Ritt".Cartea,lăudată de mulţi comandanţi germani,se poate comanda,cu 35 de mărci,la Buchdienst Göttingen,Postfach 1180 - 4994 Preussisch Oldendorf - Germania.-

&& Sala de primiri a tovarăşului Pingelescu,ajuns... şef de stat,e prevăzută şi cu bibliotecă,frumos aranjată în 4 rafturi.Aşa e modern.Altfel,singurul lucru care-i spune ceva amfitrionului,când i se rătăcesc privirile pe rafturi, e pielea în care sunt legate cărţile...

&& Carter,Schmidt,Giscard d'Estaing şi alţi fruntaşi ai lumii libere s'au adunat la Londra să se sfătuiască.Singuri.Fără neveste,fără prunci,fără câini şi pisici.Păi rău au mai ajuns! Ţările lor n'au bogăţiile României lui Ceauşescu,ca să le permită a voiajă cu tot sălaşul...

&& Semnând decizia acordării unui ajutor de 20 milioane dolari pentru sinistraţii cutremurului din România,preşedintele Carter a ţinut să precizeze că aceasta nu implică nicio obligaţie a Statelor Unite de-a accepta niscai măsuri ceauşiste ce-ar atinge drepturile omului: ca să nu fie cu echivoc!

&& O echipă de dansatori Aromâni s'a prezentat în public pentru prima dată, la Bitolia,cu ocazia aniversării răscoalei antiotomane din Iulie 1903,când poporul aromân şi-a dat şi el contribuţia,în frunte cu vestitul erou Pitu Guli dela Cruşova.Cu doi ani în urmă,un aromân din Scopie se adresa în scris Comitetului Festivalului folcloric internaţional de la Zagreb cu întrebarea timidă, dacă n'ar putea şi neamul armânesc să-şi arate acolo comoara folclorică.

&& Omenirea a rămas uimită de vrednicia cu care Românii au ştiut a limită efectele nenorocirii ce s'a abătut asupra ţării lor.Dar nici oficialitatea n'a rămas mai prejos; cea mai remarcabilă activitate au avut-o însă aparatele fotografice ale Televiziunii,care s'au ţinut ca umbra de călcâile lui Ceauşescu..-

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Erbprinzenstr.17 A - Germania
Contribuţiile pot fi trimise în Germania,pe acelaş nume,la Öffentliche Sparkasse, Konto 1264443,Freiburg; în Italia,idem,la C.C.Postale 1/44336,Roma; în Franţa,pe numele Joan Şteflea,Société Générale,5 Place Gambetta,Paris,contul 5-021415-5.-